

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I Mededelingen

Europees Parlement

Schriftelijke vragen met antwoord:

Nr. 1279/79 van mejuffrouw Quin aan de Commissie Betreft: Werkgelegenheid vissers en aan de wal gebrachte vis (Aanvullend antwoord)	1
Nr. 1620/79 van de heer Glinne aan de Raad Betreft: Plannen voor de bouw van een kerncentrale te Cattenom (Frankrijk)	2
Nr. 352/80 van de heer Michel aan de Commissie Betreft: Isoglucose (Aanvullend antwoord)	3
Nr. 518/80 van de heer Curry aan de Commissie Betreft: Economische aspecten van de communautaire preferentie	4
Nr. 611/80 van mevrouw Herklotz aan de Raad Betreft: Sanering van de Rijn	4
Nr. 674/80 van de heer Provan aan de Commissie Betreft: Textielindustrie	5
Nr. 682/80 van de heer Van Miert aan de Commissie Betreft: Financiering modelprojecten huisvesting van lichamelijk en mentaal gehandicapten en van buitenlandse werknemers	5
Nr. 726/80 van de heer Ansquer aan de Raad Betreft: Kanaaltunnelproject	6
Nr. 745/80 van de heer Würtz aan de Raad Betreft: Beroepsverboden jegens kandidaten voor de Europese verkiezingen	6
Nr. 798/80 van de heer Habsburg aan de Raad Betreft: Conventie van het Internationaal Arbeidsbureau inzake arbeid van minderjarigen	6
Nr. 801/80 van mevrouw Lizin aan de Commissie Betreft: Kerncentrales: het tijdstip van definitieve sluiting en de daaraan verbonden kosten	7

Inhoud (vervolg)

Nr. 820/80 van de heer Price aan de Commissie Betreft: Inkomsten van de Gemeenschap en kandidaat-Lid-Staten	7
Nr. 824/80 van de heer Del Duca aan de Commissie Betreft: Arbeidsplaatsen in de glasindustrie in de Lid-Staten van de Gemeenschap	8
Nr. 835/80 van de heer Diligent aan de Commissie Betreft: Antwoord van de Commissie op schriftelijke vragen	9
Nr. 869/80 van de heer Moreland aan de Raad Betreft: Besluitvorming in de Raad van ministers van Vervoer	9
Nr. 874/80 van de heer Verhaegen aan de Commissie Betreft: Bosbouwbeleid	10
Nr. 878/80 van de heer Albers aan de Commissie Betreft: Modelactiviteiten die ten doel hebben de verbetering van de kwaliteit van het aangepast onderwijs ten behoeve van de kinderen van migrerende werknemers	11
Nr. 883/80 van de heer Irmer aan de Commissie Betreft: Uiteenlopende verkeersvoorschriften in Europa	13
Nr. 885/80 van de heer McCartin aan de Commissie Betreft: Aanpassing van het afwateringsprogramma voor West-Ierland ten einde dit evenzeer op zelfstandigen van toepassing te maken als op coöperatieve bedrijven	13
Nr. 904/80 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Financiering door de EEG van instellingen van hoger onderwijs op universitair niveau	14
Nr. 906/80 van de heer van Aerssen aan de Commissie Betreft: Verzekeringsproblemen ten aanzien van de buitenlandse handel	15
Nr. 908/80 van mevrouw Hoffmann aan de Raad Betreft: Situatie van de Europese automobiellindustrie	16
Nr. 913/80 van de heer Bocklet aan de Commissie Betreft: Magere-melkpoeder	16
Nr. 918/80 van de heer Coppieters aan de Commissie Betreft: Ongeval bij de installatie voor opwerking van kernafval te La Hague	17
Nr. 919/80 van de heer Coppieters aan de Commissie Betreft: Ongevallen bij kerncentrales in de Gemeenschap	17
Nr. 928/80 van de heer J. M. Taylor aan de Commissie Betreft: Vervoer	18
Nr. 933/80 van de heer Provan aan de Commissie Betreft: Belasting op alcoholische dranken in Griekenland	18
Nr. 948/80 van mevrouw Ewing aan de Commissie Betreft: Brandstofsubsidie aan vissers	19
Nr. 959/80 van de heer Lalor aan de Commissie Betreft: Merk van herkomst	19
Nr. 960/80 van de heer Calvez aan de Commissie Betreft: Communautaire investeringen in de steenkoolsector	19

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

Inhoud (vervolg)

Nr. 965/80 van de heer Battersby aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Comecon	20
Nr. 969/80 van de heer Battersby aan de Commissie Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Comecon-landen	21
Nr. 974/80 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Herregistrering van personenwagens binnen de Gemeenschap	21
Nr. 975/80 van de heer Schwencke aan de Commissie Betreft: Communautaire subsidies uit het Regionale en Sociale Fonds voor projecten in het land Nedersaksen	22
Nr. 976/80 van de heer Flanagan aan de Commissie Betreft: De produktie van elektriciteit in de monding van de Shannon	22
Nr. 977/80 van de heer Flagan aan de Commissie Betreft: Harmonisering van de energieprijzen en de belastingen op energie	23
Nr. 1003/80 van de heer Provan aan de Commissie Betreft: Communautaire steun aan landbouwers in bergstreken	23
Nr. 1007/80 van de heer Seefeld aan de Commissie Betreft: Inruil van Egyptische rijbewijzen in Nederland	24
Nr. 1022/80 van de heer Provan aan de Commissie Betreft: Invoer van konijnvlees uit landen buiten de Gemeenschap	24
Nr. 1054/80 van de heer Müller-Hermann aan de Commissie Betreft: Discriminatie van rederijen die varen op de route Algiers-Marseille	25
Nr. 1064/80 van de heer Diana aan de Commissie Betreft: Italiaanse schulden	25
Nr. 1066/80 van de heer Glinne aan de Commissie Betreft: Huiselijk ongevallen	26
Nr. 1072/80 van de heer van Aerssen aan de Commissie Betreft: Interpretatie van de Gatt-regels door de Lid-Staten	26
Nr. 1075/80 van de heer Früh aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van het aantal zoogkoeien in de Gemeenschap	27
Nr. 1079/80 van de heer Pininfarina aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van deegwaren in enige Lid-Staten	28
Nr. 1080/80 van de heer Kavanagh aan de Commissie Betreft: Ontwerp-richtlijn over het vrije verkeer en het recht van vrije vestiging voor apothekers	28
Nr. 1088/80 van de heer Lomas aan de Commissie Betreft: Schoolbezoek aan België – Rassendiscriminatie	29
Nr. 1097/80 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van accijnzen en belastingen op alcoholische dranken	29
Nr. 1183/80 van de heer Seeler aan de Commissie Betreft: Steunverlening aan theoretische onderzoekprojecten	29

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1279/79

van mevrouw Quin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 december 1979)

Betreft: Werkgelegenheid vissers en aan de wal gebrachte vis

Kan de Commissie gegevens verschaffen over het aantal vissers en de hoeveelheid aan wal gebrachte vis in 1972 per Lid-Staat alsmede over het laatste jaar waarvoor deze cijfers beschikbaar zijn?

Aanvullend antwoord van de heer Ortolì namens de Commissie ⁽¹⁾

Het aantal vissers per Lid-Staat in 1972 en 1978 en de gevangen hoeveelheden zijn vermeld in het onderstaande overzicht:

Lid-Staat	Bemanning ⁽²⁾			Aanvoer (× 1 000 ton) ⁽³⁾
	voltijds	deeltijds	totaal	
	1972			
BR Duitsland	5 373	3 800	9 173	312,0
Frankrijk	:	:	34 609	671,6
Italië	:	:	65 000 (raming)	369,0 (raming)
Nederland	:	:	4 947	289,3
België	1 607	—	1 607	51,6
Vereinigd Koninkrijk	18 413	4 290	22 703	954,8
Ierland	2 174	3 968	6 142	86,4
Denemarken	10 988	3 703	14 691	1 418,6
EUR 9	:	:	158 872	4 153,3

⁽¹⁾ Bijwerking van het antwoord, dat reeds gepubliceerd is in PB nr. C 150 van 18. 6. 1980, blz. 6.

⁽²⁾ Bij de vergelijking van het aantal bemanningsleden per Lid-Staat en bij de vergelijking van de twee jaren dient met voorzichtigheid te werk te worden gegaan daar de definities kunnen verschillen of kunnen zijn gewijzigd.

⁽³⁾ Aan wal gebracht gewicht.

Lid-Staat	Bemanning ⁽¹⁾			Aanvoer (× 1 000 ton) ⁽²⁾
	voltijds	deeltijds	totaal	
	1978			
BR Duitsland	4 476	268	4 844	270,1
Frankrijk	:	:	22 456	715,3
Italië	:	:	45 000 (ger.)	361,5
Nederland	:	:	3 604	285,3
België	914	—	914	42,8
Verenigd Koninkrijk	16 467	5 719	22 168	956,5
Ierland	2 815	5 805	8 620	100,4
Denemarken	10 938 ⁽³⁾	3 971 ⁽³⁾	14 909 ⁽³⁾	1 715,2
EUR 9	:	:	122 515	4 447,1

⁽¹⁾ Bij de vergelijking van het aantal bemanningsleden per Lid-Staat en bij de vergelijking van de twee jaren dient met voorzichtigheid te werk te worden gegaan daar de definities kunnen verschillen of kunnen zijn gewijzigd.

⁽²⁾ Aan wal gebracht gewicht.

⁽³⁾ Cijfers voor 1977.

Bron: EUROSTAT/OESO.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1620/79
van de heer Glinne
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(5 januari 1980)

Betreft: Plannen voor de bouw van een kerncentrale te Cattenom (Frankrijk)

De onlangs door Frankrijk bekendgemaakte plannen voor de uitbreiding van een in het Moezelgebied gelegen kerncentrale baren bezorgdheid in de Bondsrepubliek Duitsland en in Luxemburg. De buurlanden vrezen dat een verhoging van het vermogen van de centrale te Cattenom, dat tot 5 200 megawatt zou worden opgevoerd, zowel een temperatuurstijging als een grotere vervuiling van het water van de Moezel ten gevolge zou hebben.

Nu bepaalt artikel 37 van het Euratom-Verdrag: „Iedere Lid-Staat is gehouden, aan de Commissie de algemene gegevens te verstrekken van elk plan voor de lozing van radioactieve afvalstoffen, in welke vorm ook, om vast te kunnen stellen of de uitvoering van dat plan een radioactieve besmetting van het water, de bodem of het luchtruim van een andere Lid-Staat ten gevolge zou kunnen hebben.”.

Voorts heeft de Commissie op 17 mei 1979 de Raad een voorstel doen toekomen voor een verordening houdende de invoering van een communautaire overlegprocedure met betrekking tot elektrische centrales die een invloed kunnen hebben op het grondgebied van een andere Lid-Staat.

Hoe heeft de Raad op dit voorstel voor een verordening beschikt?

Ziet de Raad toe op de naleving van artikel 37 van het Euratom-Verdrag door de Lid-Staten? Hebben de Bondsrepubliek Duitsland en Luxemburg van Frankrijk de nodige waarborgen gekregen inzake de niet-vervuiling van de Moezel?

Zo ja, waarom heeft dan de regering van de deelstaat Rijnland-Palts nogmaals met klem verklaard gekant te zijn tegen de vestiging van een centrale met zo'n groot vermogen op die plaats, aangezien zij met name vreest dat een temperatuurstijging van de Moezel het klimaat wijzigt en schadelijk is voor de plaatselijke wijnbouw?

Antwoord
(21 oktober 1980)

In artikel 37 van het Verdrag wordt bepaald dat „iedere Lid-Staat is gehouden, aan de Commissie de algemene gegevens te verstrekken van elk plan voor de lozing van radioactieve afvalstoffen, in welke vorm ook, om vast te kunnen stellen of de uitvoering van dat plan een radioactieve besmetting van het water, de bodem of het luchtruim van een andere Lid-Staat ten gevolge zou kunnen hebben. De Commissie brengt, na raadpleging van de in artikel 31 bedoelde groep deskundigen, binnen zes maanden haar advies uit.”.

Volgens punt 6 van de aanbeveling van de Commissie betreffende de toepassing van artikel 37, moeten de plannen voor de lozing van radioactieve afvalstoffen ten minste 6 maanden vóór de beoogde datum van lozing aan de Commissie worden meegedeeld.

Het behoort niet tot de taak van de Raad, maar tot die van de Commissie erop toe te zien dat de Lid-Staten zich houden aan de artikelen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie.

Voorts bestudeert de Raad thans een voorstel voor een verordening van de Raad houdende de invoering van een communautaire overlegprocedure met betrekking tot elektrische centrales die uitwerking kunnen hebben op het grondgebied van een andere Lid-Staat.

Hoewel het hier een andere procedure betreft, is het de Raad inzake de centrale van Cattenom bekend dat in februari 1979 de in artikel 41 van het Verdrag genoemde mededeling is gedaan en dat de Commissie in september 1979 haar standpunt hierover heeft verwoord.

Met betrekking tot de door de geachte Afgevaardigde genoemde waarborgen ligt het niet op de weg van de Raad een uitspraak te doen.

De Raad meent evenwel op grond van door bepaalde Lid-Staten verstrekte gegevens te weten dat de internationale commissie ter bescherming van de Moezel tegen verontreiniging in het kader van het plan inzake thermische belasting een studie maakt over de gevolgen van de vestiging van een kerncentrale te Cattenom voor de Moezel en over de te treffen voorzorgsmaatregelen; de Raad verwacht dat hieruit voor de bescherming van de Moezel een regeling zal resulteren die de belangen van alle partijen recht doet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 352/80

van de heer Michel

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 mei 1980)

Betreft: Isoglucose

1. Met ingang van 5 juni 1979 is in Frankrijk het gebruik toegestaan van preparaten uit gluco-isomerase (of d-glucose cetol isomerase), verkregen door gecontroleerde gisting van een stam streptomyces violaceoniger voor de vervaardiging van glucosesiroop met een hoog gehalte aan vruchtsuiker.

Is het juist dat deze stam niet in de handel te verkrijgen is en alleen in Frankrijk wordt gebruikt, zodat op grond van deze vergunning nationale producten bevoorreed worden ten opzichte van ingevoerde producten?

2. Zo ja, welk standpunt neemt, gezien deze situatie, de Commissie in? Is zij voornemens gemeenschappelijke

voorschriften voor te stellen en discriminerende maatregelen te verbieden?

3. Isoglucose mag volgens de nationale wetgeving worden toegevoegd aan „eetwaren en dranken voor menselijke consumptie, mits de geldende voorschriften of gebruiken de toevoeging ervan in bovengenoemde eetwaren en dranken niet verbieden”. Dit voorbehoud is van belang.

Kan de Commissie mededelen in welke eetwaren en dranken isoglucose verboden is, terwijl andere vloeibare suikersoorten zijn toegestaan?

Aanvullend antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(17 oktober 1980)

Ter aanvulling van haar antwoord van 11 juni 1980 ⁽¹⁾ kan de Commissie nu de van de Franse autoriteiten verkregen inlichtingen mededelen.

1. Het besluit van 5 juni 1979, dat gepubliceerd is in de Journal officiel de la République française nr. C 6845 van 9 augustus 1979, werd vastgesteld ter uitvoering van het decreet van 15 april 1912, als gewijzigd, waarin wordt bepaald dat uitsluitend (permanent of tijdelijk gebruikte) chemische producten waarvan het gebruik bij besluit nuttig is verklaard, in de menselijke voeding mogen worden aangewend. Deze machtigingsbesluiten mogen slechts worden vastgesteld nadat advies is uitgebracht door de Franse Hoge Raad voor de volksgezondheid en de Nationale Academie voor geneeskunde. Deze beide instanties hebben zich, op basis van het hun voorgelegde toxicologische dossier, uitgesproken ten gunste van glucose-isomerase verkregen uit streptomyces violaceoginer. Indien er glucose-isomerasen op de markt zijn die uit andere micro-organismen zijn verkregen belet niets de producenten om bij het Franse Ministerie van Landbouw een machtiging in overeenstemming met voornoemd decreet aan te vragen.

2. De Commissie volgt deze kwestie aandachtig en zal alle initiatieven nemen die nodig mochten blijken.

3. Het besluit van 5 juni 1979 heeft tot doel het gebruik van een speciaal enzymenprocédé toe te staan en is niet bestemd ter regeling van het gebruik van isoglucose in voedingsproducten. Zo is artikel 4 vastgesteld om rekening te houden met de voorschriften waarin de samenstelling van voedingsproducten wordt bepaald.

In het algemeen mogen glucosesiropen met een hoog glucosegehalte worden gebruikt in alle voedingsproducten en dranken waarin het gebruik van glucose is toegestaan.

⁽¹⁾ PB nr. C 178 van 16. 7. 1980, blz. 66.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 518/80

van de heer Curry

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1980)

Betreft: Economische aspecten van de communautaire preferentie

Is de Commissie van mening dat het economisch gezien zin heeft om de uitbreiding van de perzikteelt in Italië te subsidiëren wanneer de Italiaanse blikperziken, ondanks uitgebreide steun aan producenten en de bescherming van een tarief van 22 %, in kwaliteit en prijs niet kunnen concurreren met de perziken die over 6 000 mijl uit Zuid-Afrika of 12 000 mijl uit Australië worden aangevoerd?

**Antwoord van de heer Gundelach
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

Sinds de toekenning van produktiesteun worden de in de Gemeenschap geproduceerde perziken op siroop, anders dan het geachte Parlementslid denkt, afgezet tegen prijzen die concurrerend zijn ten opzichte van die van soortgelijke produkten uit derde landen.

Ten aanzien van de uitbreiding van de perzikteelt moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 521/80 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 288 van 6. 11. 1980, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 611/80

van mevrouw Herklotz

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1980)

Betreft: Sanering van de Rijn

In zijn verklaring als fungerend voorzitter van de Raad van de Europese Gemeenschappen heeft de Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken, de heer Colombo, voor het Europese Parlement op 21 mei 1980 te Straatsburg ⁽¹⁾ gewezen op de noodzaak van sanering van de Rijn.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 1-256 (mei 1980) blz. 123.

Wat denkt de Raad te ondernemen om voor het steeds groter wordende probleem van de vervuiling van de Rijn een oplossing te vinden?

Welke financiële middelen denkt de Raad ter beschikking te stellen en wanneer denkt hij iets aan de sanering van de Rijn te zullen gaan doen?

Antwoord

(21 oktober 1980)

1. De Raad heeft herhaaldelijk zijn wil tot uitdrukking gebracht om het aquatisch milieu van de Gemeenschap, de Rijn inbegrepen, te beschermen en de kwaliteit ervan te verbeteren. Hiertoe heeft hij reeds in het kader van zijn eerste en zijn tweede actieprogramma voor het milieu een hele reeks richtlijnen aangenomen, zoals:

- de richtlijn betreffende de vereiste kwaliteit van het oppervlaktewater dat bestemd is voor produktie van drinkwater in de Lid-Staten ⁽¹⁾;
- de richtlijn betreffende de kwaliteit van het zwemwater ⁽²⁾;
- de richtlijn betreffende de vermindering van de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd ⁽³⁾;
- de richtlijn betreffende de kwaliteit van zoet water dat bescherming of verbetering behoeft ten einde geschikt te zijn voor het leven van vissen ⁽⁴⁾;
- de richtlijn inzake de meetmethodes en de frequentie van de bemonstering en de analyse van het oppervlaktewater dat bestemd is voor produktie van drinkwater in de Lid-Staten ⁽⁵⁾;
- de richtlijn inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater ⁽⁶⁾;
- de richtlijn betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen ⁽⁷⁾;

Tenslotte heeft de Raad in zijn zitting van 15 juli 1980 een richtlijn vastgesteld betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water.

2. Met betrekking tot de bescherming van de Rijn zij erop gewezen dat de Gemeenschap geen partij is bij de

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975, blz. 26.

⁽²⁾ PB nr. L 31 van 5. 2. 1976, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976, blz. 23.

⁽⁴⁾ PB nr. L 222 van 14. 8. 1978, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 271 van 29. 10. 1979, blz. 44.

⁽⁶⁾ PB nr. L 281 van 10. 11. 1979, blz. 47.

⁽⁷⁾ PB nr. L 20 van 26. 1. 1980, blz. 43.

Overeenkomst van Bonn van 3 december 1976 tegen de verontreiniging door chloriden, maar uitsluitend bij de eveneens op 3 december 1976 te Bonn ondertekende Overeenkomst inzake de bescherming van de Rijn tegen chemische verontreiniging; derhalve hoeft de Raad zich niet over deze kwestie uit te spreken.

3. De Commissie heeft evenwel als waarnemer zitting in de Internationale Commissie ter bescherming van de Rijn tegen verontreiniging, alsmede in de werkorganen daarvan die de problematiek van de verontreiniging door chloriden moet bestuderen.

Portugal en Spanje betreft zal de Commissie overleg plegen met het oog op verlenging van de bestaande schikkingen tot de toetreding. Na de toetreding zullen de bepalingen van de respectieve Verdragen gelden.

De daling van het aantal arbeidsplaatsen in de textiel- en kledingindustrie is aan tal van factoren toe te schrijven zonder dat nauwkeurig kan worden gezegd welk gewicht aan elk van deze factoren moet worden toegekend. Voorts moet in gedachten worden gehouden dat de balans van de handel in industrieproducten tussen de Gemeenschap en de kandidaat-Lid-Statens wordt gekenmerkt door een ruim overschot in het voordeel van de Gemeenschap.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 674/80

van de heer Provan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juni 1980)

Betreft: Textielindustrie

Welke maatregelen stelt de Commissie voor ten einde de textielindustrie in de Gemeenschap te beschermen tegen de invoer van producten uit kandidaat-Lid-Statens tegen prijzen die onder de produktiekosten liggen?

Is de Commissie zich ervan bewust dat vele arbeidsplaatsen in de huidige Gemeenschap in gevaar zullen komen, indien deze situatie blijft voortduren?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

De invoer van textiel- en kledingproducten uit Griekenland, Portugal en Spanje valt onder de preferentiële overeenkomsten die thans tussen de Gemeenschap en deze landen van kracht zijn. Deze overeenkomsten geven onbeperkte toegang voor industriële producten uit de betrokken landen en bevatten een vrijwaringsmechanisme, behalve wat Griekenland betreft. De Gemeenschap heeft desalniettemin gezorgd voor schikkingen inzake vrijwillige beperking geldende voor de invoer van textiel- en kledingproducten uit deze landen.

Voor Griekenland zal de huidige schikking van kracht blijven tot zijn toetreding waarna de desbetreffende bepalingen van het Toetredingsverdrag zullen gelden. Wat

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 682/80

van de heer Van Miert

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 juni 1980)

Betreft: Financiering modelprojecten huisvesting van lichamelijk en mentaal gehandicapten en van buitenlandse werknemers

In het verslag over de sociale ontwikkeling, jaar 1979 wordt in rubriek C, Sociale ontwikkeling in 1979, hoofdstuk VI: Huisvesting (blz. 135) vermeld dat „de Commissie financiële steun heeft verleend voor een aantal onderzoeken en modelprojecten betreffende de huisvesting van lichamelijk en mentaal gehandicapten en van buitenlandse werknemers”.

Kan de Commissie mededelen:

1. Welke de tot op heden gefinancierde projecten en onderzoeken zijn, met voor elk dezer vermelding van het toegestane bedrag?
2. Welke de voorwaarden zijn waaraan de projecten moeten voldoen, meer in het bijzonder wat het „model”-karakter van elk project betreft?
3. Welke de resultaten zijn van de doorgevoerde onderzoeken en welke mogelijkheden tot publikatie daaraan verstrekt worden?
4. Welke mogelijkheden tot informatie en publikatie verstrekt worden om alle betrokken groepen op voet van gelijkheid te behandelen om eventuele projecten in te dienen?
5. In hoeverre aan de voor het dienstjaar 1980 voorziene kredietaanvragen voldaan werd en welke mogelijkheden er nog voorhanden zijn om andere projecten voor te dragen?

**Antwoord van de heer Vredeling
namens de Commissie**

(10 oktober 1980)

1. In de periode 1976-1980 werd door de Commissie steun verleend aan 35 onderzoeken en modelprojecten op het gebied van de huisvesting ter bevordering van de sociale integratie van gehandicapten (1976: 450 000 rekeneenheden, 1977: 500 000 rekeneenheden; 1978: 560 000 rekeneenheden; 1979: 600 000 rekeneenheden). Een gedetailleerd verslag over elk van de projecten is momenteel in voorbereiding en zal vóór het eind van het jaar worden ingediend.

2. De door de EEG gesteunde nationale projecten moeten worden gezien als projecten ter bevordering van de mobiliteit van gehandicapten via bijzondere huisvesting, alsmede door het verstrekken van de benodigde sociale dienstverlening.

3. Zoals vermeld onder punt 1, wordt momenteel een verslag over het programma voorbereid.

De Commissie bereidt eveneens een video-programma voor waarin een aantal van de resultaten worden uitgebeeld.

4. De betrokken nationale organisaties voor gehandicaptenzorg die zich met de huisvestingsproblematiek bezighouden zijn op de hoogte van de EEG-modelprojecten. Naar deze projecten werd verwezen op de Informatieve Conferentie over beroepsrevalidatie van gehandicapten (Luxemburg, 21 tot 23 maart 1979), die werd georganiseerd door het Directoraat-generaal Werkgelegenheid en Sociale Zaken van de Commissie, en op de Conferentie over stedenbouwkundige problemen in de Europese Gemeenschap (Liverpool, 6 tot en met 9 november 1979), die werd georganiseerd door de dienst Milieuzaken en Consumentenbelangen van de Commissie.

5. Slechts een klein gedeelte van de begroting 1980 werd definitief gereserveerd voor nieuwe modelprojecten. De uiteindelijke selectie zal gebeuren in oktober of november van dit jaar.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 726/80

van de heer Ansquer

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1980)

Betreft: Kanaaltunnelproject

Wat is het standpunt van de Raad inzake de jongste, door de Franse en Britse spoorwegen en door een consor-

tium van vier Europese ondernemingen voor de bouw van een spoorwegtunnel met enkelspoor en elektrische tractie aangekondigde plannen, waardoor het Kanaaltunnelproject nieuw leven wordt ingeblazen?

In welk stadium verkeert dit project wanneer zou het voltooid moeten zijn?

Antwoord

(21 oktober 1980)

De Raad beschikt niet over informatie betreffende het door de geachte Afgevaardigde ter sprake gebrachte project.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 745/80

van de heer Würtz

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1980)

Betreft: Beroepsverboden jegens kandidaten voor de Europese verkiezingen

Is het juist dat in één van de negen landen van de Gemeenschap aan één of meer personen een beroepsverbod is opgelegd vanwege het feit dat de betrokkene(n) zich kandidaat gesteld hadden voor de Europese verkiezingen op 10 juni 1979?

Antwoord

(21 oktober 1980)

De Raad heeft geen kennis van feiten als die welke door de geachte Afgevaardigde worden aangehaald.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 798/80

van de heer Habsburg

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1980)

Betreft: Conventie van het Internationaal Arbeidsbureau inzake arbeid van minderjarigen

Een aantal nieuwe Europese succesfilms zijn regelrecht in strijd met de bepaling van artikel 3 van Conventie

nr. 138 over de arbeid van minderjarigen. Volgens deze bepaling mogen minderjarigen onder 18 jaar geen werkzaamheden worden opgedragen die ondermijnd zijn voor hun moraal.

Kan de Raad, gezien het toenemend aantal films waarin minderjarige acteurs pornografische scènes opvoeren, mededelen of hij bereid is de landen van de Gemeenschap die Conventie nr. 138 van het Internationaal Arbeidsbureau nog niet hebben geratificeerd, te verzoeken zulks onverwijld te doen en de landen die reeds hebben geratificeerd erop te wijzen dat zij de bepalingen van de Conventie en met name die van artikel 3 zonder verlet in de praktijk dienen uit te voeren?

Antwoord

(21 oktober 1980)

De Raad deelt de bezorgdheid die aan de vraag van de geachte Afgevaardigde ten grondslag ligt; deze vraag heeft evenwel betrekking op een kwestie die onder de verantwoordelijkheid van de Lid-Staten ressorteert.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 801/80

van mevrouw Lizin

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1980)

Betreft: Kerncentrales: het tijdstip van definitieve sluiting en de daaraan verbonden kosten

Kan de Commissie mededelen:

1. Wanneer zullen de oudste in bedrijf zijnde kerncentrales in de Gemeenschap onder beton worden afgeschermd?
2. Zijn de kosten daarvan voor rekening van de elektriciteitsmaatschappijen? Hoe komen deze kosten op de balans tot uitdrukking?

Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie

(8 oktober 1980)

1. In de Gemeenschap werden reeds 7 kerncentrales definitief gesloten. Deze sluitingen waren gespreid over

de jaren 1968 tot 1977 en betreffen centrales met een klein en middelgroot vermogen (4 tot 237 MWe).

Wat de thans in bedrijf zijnde centrales betreft, zijn de data voor de definitieve sluiting nog niet vastgesteld. Men kan evenwel verwachten dat in de loop van de tien eerstkomende jaren in de Gemeenschap een tiental eenheden van klein en middelgroot formaat zullen worden stilgelegd.

2. De kosten voor de ontmanteling van een kerncentrale zijn voor rekening van de exploitanten en meestal hebben zij daarvoor in hun financiële reserves middelen uitgetrokken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 820/80

van de heer Price

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 juli 1980)

Betreft: Inkomsten van de Gemeenschap en kandidaat-Lid-Staten

Indien Griekenland, Spanje en Portugal Lid-Staten van de Europese Gemeenschap waren geweest in 1978, 1979 en 1980, hoe hoog zouden dan, naar schatting van de Commissie, aangenomen dat er in het patroon van de handel en het interne verbruik van deze landen na de toetreding geen verandering zou zijn opgetreden, de bijdragen aan de communautaire inkomsten zijn van elk dezer landen in elk der genoemde jaren (met afzonderlijke opgave van de landbouwheffingen, douanerechten en BTW-inkomsten)?

Antwoord van de heer Tugendhat
namens de Commissie

(8 oktober 1980)

In 1978 heeft de Commissie in het kader van het FRES-CO ⁽¹⁾ de eigen middelen geraamd die Spanje, Griekenland en Portugal in 1978 ten behoeve van de communautaire begroting zouden hebben overgemaakt indien zij op dat ogenblik volledig Lid-Staat waren geweest.

Aangezien niet voldoende statistische gegevens beschikbaar waren, moeten de onderstaande bedragen worden beschouwd als ramingen met een indicatieve waarde:

(1) „Uitbreiding van de Gemeenschap: Economische en sectoriële aspecten”, Mededeling van de Commissie aan de Raad, ingediend op 20 april 1978, supplement nr. 3/78 van het Bulletin van de Europese Gemeenschappen.

	(in miljoen ERE)		
	Griekenland	Spanje	Portugal
1. Douanerechten	100 ± 20	350 ± 50	30 ± 10
2. Landbouweffingen en suikerbijdragen	100 ± 20	275 ± 50	75 ± 15
3. 1 % van de BTW-grondslag ⁽¹⁾	170	610	110
4. Eigen middelen uit de BTW (bij een voor 12 Lid-Staten aangehouden BTW-percentage)	130	470	85
5. Totaal eigen middelen binnen de grens van 1 % BTW	370	1 235	215

(¹) Daar geen van de drie landen de BTW toepaste, werden de grondslagen berekend aan de hand van hun nationale rekeningen.

Deze ramingen werden niet aangepast voor 1979 en 1980. Sederdien werd echter op basis van de invoer van Griekenland en Spanje in 1979 en die van Portugal in 1978 een raming gemaakt van de landbouweffingen, waarvan de uitkomst een aanzienlijke stijging van de middelen uit landbouweffingen was die deze landen zouden hebben overgemaakt indien zij volledig lid waren geweest. De aangroei ten opzichte van de ramingen van het FRESCO bedraagt ongeveer 40 % en is grotendeels afkomstig uit de overmakingen in Spanje en Portugal. Voor Portugal is tevens een stijging van de douanerechten te verwachten wegens de sterke reële toename van de invoer in 1978 en 1979.

De ramingen voor Griekenland voor het begrotingsjaar 1981 ⁽²⁾ zijn goed te vergelijken met die van 1978.

(²) Zie voorontwerp van de begroting 1981, deel 7/B, blz. 974 e. v.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 824/80

van de heer Del Duca

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juli 1980)

Betreft: Arbeidsplaatsen in de glasindustrie in de Lid-Staten van de Gemeenschap

De Amerikaanse maatschappij Vernante Pennitalia is voornemens in Italië een prachtige fabriek te bouwen voor de produktie van float-glas, met een capaciteit die drie maal zo groot is als die van de fabriek voor getrokken glas van dezelfde maatschappij en van het produktieprogramma van de fabriek voor float-glas te Cuneo. Voorts schijnen er plannen te bestaan voor fabrieken van hetzelfde type in Turkije, Luxemburg en Nederland.

Uit een onlangs door het instituut „SOBEMAP” te Brussel in opdracht van de EEG verricht onderzoek blijkt dat bij uitvoering van deze projecten, die een inkrimping van de produktie van de bestaande float-glasfabrieken tot gevolg zullen hebben, meer dan 1 000 arbeidsplaatsen dreigen verloren te gaan. Door deze inkrimpingen zouden vooral de fabrieken worden getroffen in de Abruzzen, een van de Italiaanse probleemgebieden.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij op de hoogte is van deze plannen en welke maatregelen zij denkt te nemen om te voorkomen dat de uitvoering van deze projecten (die in tegenspraak schijnen te zijn met de crisis in de automobiellindustrie en de stagnatie in het bouwbedrijf), in plaats van een positieve bijdrage te leveren aan de werkgelegenheidsproblemen, een ernstige overproduktie in deze sector veroorzaakt, met alle negatieve gevolgen van dien voor de werkgelegenheid in de bestaande glasbedrijven van deze sector;
2. of zij voornemens is gebruik te maken van de resultaten van bovengenoemde studie van de „SOBEMAP”, die encludeert dat het gewenst is de oprichting van nieuwe float-glasfabrieken in Europa uit te stellen, aangezien hierdoor de werkzaamheden van de reeds bestaande fabrieken zozeer zouden afnemen, dat naar schatting 1 500 arbeidsplaatsen verloren zouden gaan;
3. of zij het niet wenselijk acht een industriebeleid uit te werken in de sector vlak glas, een produktie die wordt gekenmerkt door grote continubedrijven met hoge vaste investeringen, om negatieve situaties als hierboven genoemd te voorkomen, en meent zij niet dat de bij de omschakeling en herstructurering van de oude fabrieken van getrokken glas vrijkomende arbeidskrachten ingeschakeld moeten worden in andere sectoren dan die van de float-glas fabricage, om te vermijden dat ook deze sector in een ernstige crisis geraakt?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

1. De Commissie is inderdaad op de hoogte van de plannen waarnaar het geachte Parlementslid verwijst. Dat is overigens één van de redenen waarom door SOBEMAP een onderzoek werd verricht, Thans wordt in de Gemeenschap slechts één van deze plannen verwezenlijkt, namelijk in Luxemburg.

Men moet de inhoud van het rapport echter niet als definitief beschouwen, want men heeft hier te maken met een sector die enerzijds technologisch nog niet volledig is omgeschakeld en waarin anderzijds om niet helemaal duidelijke redenen de vraag in de laatste twee semesters zeer sterk is toegenomen.

2. De Commissie heeft het SOBEMAP-rapport aan alle belanghebbende groeperingen doen toekomen: de Regeringen van de Lid-Staten, de leidinggevende personen van de Europese glasmaatschappijen, de Europese federatie van de glasindustrieën, alsmede de vakbonden. De verantwoordelijke figuren van de Europese glasindustrie hunnerzijds gingen ermee akkoord mee te werken aan de periodieke bijwerking van de informatie in het SOBEMAP-rapport, ten einde alle belanghebbenden een volledig overzicht te kunnen bieden van de situatie in deze sector en hen te helpen met kennis van zaken tot besluiten te komen.

3. De verantwoordelijkheid voor de industriële strategie van de betrokken bedrijven berust in de eerste plaats bij deze bedrijven zelf.

De Commissie zal echter voortgaan met de aanvulling en de analyse van de informatie waarover zij beschikt, zodat zij zonedig in staat is de voorstellen te doen die wenselijk zouden kunnen blijken te zijn voor het behoud van het concurrentievermogen van de bedrijven en het functioneren van een concurrerende markt, alsmede voor zover mogelijk voor het behoud van de werkgelegenheid in deze sector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 835/80

van de heer Diligent

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 juli 1980)

Betreft: Antwoord van de Commissie op schriftelijke vragen

Kan de Commissie nader aangeven hoeveel van de door de leden van het Europese Parlement gestelde schriftelijke vragen door haar niet binnen de gestelde termijn werden beantwoord en die onbeantwoord in het *Publi-*

katieblad van de Europese Gemeenschappen werden gepubliceerd?

Is de Commissie voornemens maatregelen te treffen, opdat de Europese parlementsliden hun controlebevoegdheid beter kunnen uitoefenen?

**Antwoord van de heer Jenkins
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

De bekendmaking van vragen zonder antwoorden in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is een initiatief van het Parlement krachtens artikel 45, lid 3, van zijn Reglement. De Commissie is dan ook niet in staat het geachte Parlementslid de gevraagde statistische gegevens te verstrekken.

De Commissie kan het geachte Parlementslid evenwel mededelen dat zij tussen 17 juli 1979 en 30 juni 1980 in totaal 2 036 schriftelijke vragen heeft ontvangen, tegenover 778 schriftelijke vragen tijdens dezelfde periode in 1978-1979? Per 1 september had de Commissie 86% van deze vragen beantwoord, waarbij ongeveer 7% van de vragen binnen één maand en 55% van de vragen binnen de twee maanden een antwoord had gekregen.

Zoals de Commissie reeds herhaaldelijk heeft gezegd, wenst zij schriftelijke vragen zo snel mogelijk te beantwoorden⁽¹⁾ en doet zij daarvoor al wat zij kan. Ter versnelling van haar antwoorden heeft zij nieuwe interne procedures ingevoerd. Bepaalde administratieve noodzakelijkheden evenwel – in het bijzonder de noodzaak om alle antwoorden in de zes officiële talen van de Gemeenschap aan het Parlement voor te leggen – maken het voor de Commissie moeilijk om de in het reglement van het Parlement vastgelegde termijn steeds in acht te nemen. De Commissie zal dit vraagstuk echter met aandacht blijven volgen en alles doen wat zij kan om het beantwoorden van schriftelijke vragen zoveel mogelijk te bespoedigen.

⁽¹⁾ Zie vooral het antwoord op schriftelijke vraag nr. 327/79 van Lord O'Hagan, PB nr. C 260 van 15. 10. 1979, blz. 14.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 869/80

van de heer Moreland

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1980)

Betreft: Besluitvorming in de Raad van ministers van Vervoer

Besluiten op het gebied van het vervoer in de Gemeenschap hebben tevens consequenties voor besluiten die in

andere Europese landen als Zwitserland, Oostenrijk en Joegoslavië worden genomen, terwijl het omgekeerde ook het geval is. Deze landen zijn niet in de Raad vertegenwoordigd, doch de leden van de Raad beraadslagen wel met deze landen over vervoervraagstukken tijdens de Conferentie van Europese ministers van Vervoer (CEMV).

1. In hoeverre houdt de Raad rekening met het standpunt van deze landen bij de behandeling van vervoervraagstukken die gevolgen zullen hebben voor andere Europese landen?
2. Is ooit overwogen deze andere Europese landen de gelegenheid te geven aanwezig te zijn bij zittingen van de Raad wanneer vraagstukken aan de orde komen die voor hen van rechtstreeks belang zijn?
3. Is de Raad zich ervan bewust dat de kans bestaat dat de CEMV in feite de plaats van de Raad gaat innemen en dat in de praktijk besluiten ten aanzien van vervoervraagstukken in gelijke mate uit de beraadslagingen tijdens de Conferentie en uit het overleg tijdens de zittingen van de Raad zullen voortkomen?
4. Onderschrijft de Raad het standpunt van een minister van een Lid-Staat die naar verluidt de Conferentie belangrijker zou achten dan de Raad, onder meer omdat hier ook derde landen bij de zaken betrokken zijn?

Antwoord

(21 oktober 1980)

De Europese Conferentie van ministers van Verkeer (ECMV) is een overlegorgaan dat is samengesteld uit de ministers van Verkeer van 19 Europese landen en dat zich hoofdzakelijk bezighoudt met de opstelling van rapporten en de aanneming van resoluties betreffende de vervoerproblemen van West-Europa. De Gemeenschap als zodanig neemt aan de werkzaamheden van deze Conferentie deel op grond van een overeenkomst tussen de Raad en de Raad van ministers van de ECMV. De samenwerking tussen de twee organisaties is zo opgezet dat zij elkaar informeren en dat, voor zover nodig, dubbel werk vermeden wordt.

Derhalve meent de Raad dat er geen sprake kan zijn van concurrentie tussen de Gemeenschap en de ECMV op het gebied van het communautair vervoerbeleid.

Wat betreft de gevolgen voor derde landen van de besluiten van de Raad op het gebied van het vervoer, houdt de Gemeenschap gewoonlijk rekening met de akkoorden of resoluties die via onderhandelingen tot stand zijn gekomen in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties; zij pleegt zo nodig bilateraal overleg met de betrokken landen.

De Raad heeft altijd beraadslaagd overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag, en heeft nimmer overwogen derde landen uit te nodigen tot het bijwonen van zijn zittingen. Hij is van mening dat de hierboven geschetste procedures het hem in voldoende mate mogelijk maken rekening te houden met de oogmerken van de andere Europese landen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 874/80

van de heer Verhaegen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1980)

Betreft: Bosbouwbeleid

In het verslag van de Commissie 1979 over „De toestand van de landbouw in de Gemeenschap” wordt geen aandacht besteed aan de produktie van hout, via bossen en andere houtaanplantingen.

Kan de Commissie mededelen:

- welke de produktie en de behoeften aan hout zijn in de onderscheiden Lid-Statens;
- in welke mate het gemeenschappelijk landbouwbeleid ook geldt voor de bosbouw en welke de krachtlijnen zijn van bedoeld beleid;
- in welke mate de Lid-Statens daarop inspelen of een eigen beleid voeren met de vermelding van de kenmerken daarvan?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(17 oktober 1980)

1. De gemiddelde houtproduktie van de Lid-Statens (tijdvak 1974–1978) wordt hieronder aangegeven; de cijfers zijn vermeld in m³ ruw hout.

Ieder jaar moet de Gemeenschap meer dan 120 000 000 m³ hout en houtprodukten (omgerekend in ruw hout) invoeren, hetgeen een bedrag van 8 tot 9 miljard ERE vertegenwoordigt.

2. Daar hout niet in bijlage II bij het Verdrag is vermeld, geldt voor dit produkt geen gemeenschappelijke marktordening, noch een daarmee samenhangende steunregeling.

Voor het ogenblik kan slechts in beperkte mate steun worden verleend via de subsidies ter verbetering van de landbouwstructuur; namelijk voor erosiebestrijding, gewasbescherming, regulering van de stroomgebieden enz.

Dergelijke steunmaatregelen worden thans onderzocht in het kader van Verordening (EEG) nr. 269/79 ⁽¹⁾ van de Raad tot invoering van een gemeenschappelijke actie voor de bosbouw in bepaalde mediterrane gebieden van de Gemeenschap (Italië, Frankrijk) of zijn reeds vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 1820/80 ⁽²⁾ van de Raad ter bevordering van de ontwikkeling van de landbouw in de probleemgebieden van West-Ierland.

3. De op 6 december 1978 door de Commissie ingediende ontwerp-aanbeveling van de Raad betreffende de doelstellingen en beginselen van het bosbouwbeleid is sedertdien bij de Raad in bespreking.

Daar het houttekort in de Gemeenschap steeds groter wordt en hout als vernieuwbare energiebron en tegen de achtergrond van de huidige wereldcrisis steeds belangrijker wordt, dient de Gemeenschap naar middelen te zoeken om, wat de houtvoorziening betreft, haar afhankelijkheid van de wereldmarkt te verminderen.

Het bosbouwbeleid van de Lid-Staten wordt behandeld in supplement 3/79 op het Bulletin van de Europese Gemeenschappen. Nadere bijzonderheden zijn te vinden in het werkdocument „Bos en bosbouw in de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen”.

⁽¹⁾ PB nr. L 38 van 12. 2. 1979, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 180 van 14. 7. 1980, blz. 1.

	Rondhout- productie ⁽¹⁾	Netto verhandelde hoeveelheid ⁽²⁾
Belgie/Luxemburg	2 674 800	569 000
Denemarken	1 705 400	631 500
Frankrijk	30 575 600	1 105 500
Bondsrepubliek Duitsland ⁽³⁾	28 288 000	1 452 000
Ierland	357 800	210 300
Italië	6 719 600	1 487 700
Nederland	948 400	1 442 100
Verenigd Koninkrijk	3 516 000	3 778 500
EEG	74 786 200	9 224 600

⁽¹⁾ Gemiddelde 1974 tot en met 1978.

⁽²⁾ Netto-invoer (in 1978 in US-dollar).

⁽³⁾ De cijfers betreffende het zichtbaar verbruik per Lid-Staat worden momenteel door de diensten van de FAO herzien.

Het totale verbruik in de negen Lid-Staten bedraagt thans, omgerekend in ruw hout, meer dan 220 000 000 m³.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 878/80

van de heer Albers

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juli 1980)

Betreft: Modelactiviteiten die ten doel hebben de verbetering van de kwaliteit van het aangepast onderwijs ten behoeve van de kinderen van migrerende werknemers

1. Kan de Commissie mededelen welke de resultaten zijn van de modelprojecten die tot verbetering van het onderwijs aan kinderen van migrerende werknemers zouden moeten leiden?

2. Welke projecten werden ingediend, financieel ondersteund en reeds afgesloten?

3. Als de bijstand van het Sociaal Fonds na 3 jaar wordt beëindigd, zijn de resultaten dan zodanig, dat een blijvende verbetering van de kwaliteit van het onderwijs aan de betrokken kinderen mogelijk is?

**Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie**

(10 oktober 1980)

1. De modelprojecten die momenteel onder auspiciën van de Commissie met betrekking tot het onderwijs ten behoeve van de kinderen van migrerende werknemers worden uitgevoerd vertonen een drieërlei aspect:

— zij belichamen een aanzienlijke inspanning van de deelnemende onderwijsinstellingen ter verbetering en modernisering van hun onderwijspraktijken;

— zij hebben een weerslag op regionaal en landelijk vlak gezien het feit dat de doelstellingen ervan worden vastgesteld in samenwerking met het Ministerie van Onderwijs en dat aan de hand van een nationale evaluatie de ontwikkelde onderwijspraktijken kunnen worden gesitueerd en verspreid;

— op het niveau van de Gemeenschap bieden zij, ingevolge de verscheidenheid aan onderwijssituaties en -structuren, een scala van experimenteermogelijkheden die, onderling geëvalueerd, veelbelovende resultaten kunnen opleveren.

Met ingang van november a.s. zal een groep van deskundigen nagaan welk gevolg moet worden gegeven aan het door de onderzoeksgroep ALFA voor de periode 1976/1979 opgemaakte verslag inzake vergelijkende evaluatie. Aan elk modelproject zal een Europees colloquium worden gewijd waarop de vertegenwoordigers van de Ministeries van Onderwijs en deskundigen van de andere Lid-Staten kennis nemen van de ontwikkelde methodes en de verkregen resultaten. De Commissie zal in de reeks „Studies” een overzicht publiceren van elk van de modelprojecten.

Vermeldenswaard is eveneens dat de door de modelprojecten bestreken onderwerpen samenvallen met de doelstellingen van Richtlijn 77/486/EEG en dat deze projecten een belangrijke bijdrage leveren tot de werkzaamheden die tenuitvoerlegging van de richtlijn moeten voorbereiden.

Aan de reeds in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 1069/78 van het geachte Parlements lid vermelde resultaten ⁽¹⁾, moeten nog de volgende overwegingen worden toegevoegd:

1. in de scholen met een beduidend percentage kinderen van migrerende werknemers, draagt het intercultureel onderwijs aanzienlijk bij tot de socialisatie van de buitenlandse en autochtone kinderen;

⁽¹⁾ PB nr. C 145 van 11. 6. 1979, blz. 7.

Onderwerpen	Plaats	Schooljaar	Datum van het colloquium
Opleiding van de leerkrachten	Noordrijn-Westfalen	1976-1978	1979
	Crédif/Ministerie van Onderwijs, Parijs	1976-1978	1979
Methodiek inzake de opvang	Brussel	1979-	
	Waterschei/Winterslag	1976-1979	1978
	Leiden	1976-1980	1979
	Luxemburg	1978-	
	Odense	1978-	1980
Taal en cultuur van het land van herkomst	Enschede	1979-	
	Parijs	1976-1979	1978
	Bedford	1976-1980	1980
	Belgisch Limburg	1979-	
	Marseille	1979-	

Twee jaar na de afsluiting van elk van de projecten, zal de Commissie de Ministeries van Onderwijs bevragen over het gevolg welk zowel op plaatselijk als nationaal vlak aan het project werd gegeven.

Het te Parijs uitgevoerde project liet duidelijk zien welk het belang is van het intercultureel onderwijs op scholen waar de buitenlandse kinderen een geïntegreerd onderwijs ontvangen in hun taal en cultuur.

Het project te Marseille is meer gericht op de methodiek en de gevolgen van het intercultureel onderwijs. Het te Winterslag/Waterschei uitgevoerde project, dat was gericht op de opvang van kinderen van 6 tot 8 jaar, leverde het bewijs dat een tweetalige opleiding van kinderen van migrerende werknemers op het niveau van de eerste drie jaar van het lager onderwijs heel goed verwezenlijkbaar is. Door het project uit te breiden tot andere scholen en door het met de eerste groep kinderen voort te zetten tot de 6e klas van het lager onderwijs, hopen de Limburgse autoriteiten een volledig model van geïntegreerd onderwijs van de taal en de cultuur van het land van herkomst te kunnen ontwikkelen.

Van de projecten die in de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk werden ontwikkeld met betrekking tot de

2. het onderwijs van de taal en cultuur van het land van herkomst dat in het kader van en in overeenstemming met het lesrooster van het normaal onderwijs wordt gegeven is heel wat doeltreffender dan het extrascolair onderwijs;
3. er moet zo spoedig mogelijk geschikt leer materiaal worden ontwikkeld dat is aangepast aan de situatie en de taalkundige kennis van de kinderen van migrerende werknemers;
4. het kleuteronderwijs is van doorslaggevende invloed op het al dan niet welslagen op school van de kinderen van migrerende werknemers.

2. In de hiernavolgende tabel wordt een overzicht gegeven van de reeds voltooide of nog lopende modelprojecten, die werden gelanceerd in het kader van het actieprogramma op het gebied van onderwijs (resolutie van 9 februari 1976):

opleiding van leerkrachten kan nu reeds worden gezegd dat ze modelwaarde hebben.

3. Ook het Europees Sociaal Fonds draagt bij tot de financiering van een aantal modelprojecten op het gebied van het onderwijs dat is aangepast aan de kinderen van migrerende werknemers. Deze projecten zijn vermeld in de bijlage van de verslagen over de werkzaamheden van het Europees Sociaal Fonds ⁽²⁾.

De Commissie heeft in het kader van de richtsnoeren voor het beheer van het Europees Sociaal Fonds tijdens de jaren 1981 tot 1983 de steunverlening door het Fonds beperkt tot een periode van ten hoogste 3 jaar ⁽³⁾. Deze periode wordt geacht geschikt te zijn voor het uitwerken van de beginselen in verband met het onderwijs en voor het ontwikkelen van het leer materiaal dat kan worden aangewend ter verbetering van de kwaliteit van het voor de kinderen van migrerende werknemers aangepast onderwijs.

⁽²⁾ Verslag over het begrotingsjaar 1979 gepubliceerd op 4. 6. 1980, doc. COM(80) 365 def.

⁽³⁾ PB nr. C 119 van 14. 5. 1980, blz. 4.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 883/80van de heer **Irmer**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(22 juli 1980)

Betreft: Uiteenlopende verkeersvoorschriften in Europa

Aangezien de auto het vervoermiddel is dat voor vakantiereizen bij voorkeur wordt gebruikt, constateren met name in de vakantietijd vele miljoenen burgers van de EG dat de verkeersregels niet uniform zijn, zelfs niet binnen de Europese Gemeenschap. Niet alleen lopen de maximumsnelheden, alcoholpromilles en alarmnummers uiteen, doch ook de verkeersvoorschriften betreffende, bij voorbeeld, gebruik van de claxon in de bebouwde kom, recht van voorrang, parkeren, enz. Voor een vakantieganger die met zijn auto door verscheidene landen rijdt brengen deze verschillen grote onzekerheid mee, die soms tot bekeuringen, ongelukken enz. leidt.

1. Deelt de Commissie de mening dat een verdere harmonisatie van de verkeersvoorschriften gewenst is?
2. Welke concrete initiatieven heeft zij in het belang van de automobilist genomen voor een verdere harmonisatie van de verkeersregels, en welke initiatieven staan nog op haar programma?
3. Wordt ervoor gezorgd dat vakantiegangers zich bij de grensovergangen binnen de EG op eenvoudige wijze in hun eigen taal op de hoogte kunnen stellen van de verkeersregels in het land waar zij binnenkomen en, zo nee, welke mogelijkheden zijn er haars inziens om een dergelijke voorlichting in te voeren?
4. Indien vraag 3 bevestigend wordt beantwoord: worden bedoelde inlichtingen ook bij de grensovergangen tussen de Lid-Staten van de EG en derde landen verstrekt en, zo nee, acht de Commissie het mogelijk ook daar de nodige inlichtingen te verschaffen?

Antwoord van de heer Burke
namens de **Commissie**

(17 oktober 1980)

1. De Commissie deelt de zienswijze van het geachte Parlementslid met betrekking tot de bezwaren, verbonden aan bepaalde verschillen tussen de regels voor het wegverkeer binnen de Gemeenschap, en de wenselijkheid die verschillen weg te werken. Zij wenst er niettemin op te wijzen dat de verkeers- en bewegwijzeringsregels reeds in aanzienlijke mate zijn geharmoniseerd.
2. Zij herinnert er evenwel aan dat reeds geruime tijd doeltreffend aan de harmonisering van de regels voor het wegverkeer wordt gewerkt door andere internationale instanties met ruimere geografische bevoegdheden, zoals

de CEMT, de OESO en de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties. Het is immers wenselijk dat de regels voor het wegverkeer niet uitsluitend voor de landen van de Gemeenschap maar voor een zo groot mogelijk aantal landen van Europa worden geharmoniseerd.

Gezien de beperkte middelen waarover de Commissie beschikt, probeert zij dubbel werk te vermijden en op het betreffende gebied alleen initiatieven te nemen voor zover die onontbeerlijk lijken. Zo heeft zij bij voorbeeld een voorstel houdende invoering van een communautair rijbewijs ingediend, waaraan de Raad tijdens zijn 647e zitting van 24 juni 1980 in beginsel zijn goedkeuring heeft gehecht.

Met betrekking tot de andere door het geachte Parlementslid vermelde punten is de Commissie opgetreden als coördinator van de standpunten van de Lid-Staten bij bovengenoemde internationale organisaties die zich daarmee bezighouden.

3 en 4. Met het oog op de voorlichting van de weggebruikers zijn door de bevoegde nationale instanties als ook door de nationale en internationale toeristische organisaties uitgebreide acties gevoerd. Aangezien de Commissie prioriteit moet geven aan andere werkzaamheden in verband met de ontwikkeling van het gemeenschappelijk vervoerbeleid, overweegt zij momenteel geen maatregelen met betrekking tot het voorlichten van weggebruikers.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 885/80van de heer **McCartin**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(22 juli 1980)

Betreft: Aanpassing van het afwateringsprogramma voor West-Ierland ten einde dit evenzeer op zelfstandigen van toepassing te maken als op coöperatieve bedrijven

Beseft de Commissie dat het afwateringsprogramma voor West-Ierland veel doeltreffender zou kunnen zijn indien de regeling voor de steunverlening bij aankoop van drainagematerieel zodanig wordt uitgebreid dat zij niet alleen op coöperatieve bedrijven van toepassing is, doch ook op zelfstandigen? Bij de huidige regeling duurt het zeer lang voor de programma's van de grond komen, terwijl een groot aantal zelfstandige aannemers voor hun levensonderhoud van deze werkzaamheden afhankelijk zijn en zij grote bedragen in het benodigde materieel hebben geïnvesteerd.

Is het mogelijk het programma op zodanige wijze aan te passen dat het ook van toepassing is op zelfstandige aannemers?

**Antwoord van de heer Gundelach
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

Met het programma ter versnelling van de uitvoering van de afwateringswerken in de probleemgebieden van Westlerland werd door de Ierse Regering op 1 januari 1979 begonnen. In overeenstemming met artikel 2 van de beschikking van de Commissie van 23 november 1978 ⁽¹⁾ inzake de goedkeuring van dit programma, dient de Ierse Regering vóór 1 mei van elk jaar aan de Commissie verslag uit te brengen over de stand van uitvoering. Het eerste verslag van dien aard is onlangs ontvangen en wordt momenteel door de Commissie bestudeerd.

De Commissie meent dat tot dusverre niet voldoende tijd is verstreken voor een doeltreffende evaluatie van de regeling. Zij acht het daarom niet opportuun haar thans te wijzigen. De Commissie zal echter in samenwerking met de Ierse autoriteiten permanent blijven toezien op de in het kader van de regering gemaakte vorderingen, ten einde alle nodige maatregelen te treffen om te bewerkstelligen dat de tenuitvoerlegging van de regeling een zo groot mogelijk effect heeft op de verbetering van de situatie met betrekking tot de afwatering in de betrokken gebieden.

⁽¹⁾ PB nr. L 344 van 8. 12. 1978, blz. 32.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 904/80

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juli 1980)

Betreft: Financiering door de EEG van instellingen van hoger onderwijs op universitair niveau

1. Is de Commissie bereid een opgave te verstrekken van alle bestaande bepalingen waaraan instellingen voor hoger onderwijs op universitair niveau – waaronder technische hogescholen, conservatoria, kunstacademies en toneelscholen – het recht kunnen ontlene schenkingen en andere financiële steun van de EEG te verkrijgen?

2. Is de Commissie bereid mede te delen hoeveel communautaire middelen tot dusverre werden besteed voor instellingen van hoger onderwijs op universitair niveau – waaronder technische hogescholen, conservatoria, kunstacademies en toneelscholen – onderverdeeld per Lid-Staat?

3. Is de Commissie bereid mede te delen hoeveel van het voor het Verenigd Koninkrijk bestemde aandeel werd besteed voor dit soort instellingen in Schotland?

**Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

1. De rubrieken waaronder aan instellingen voor hoger onderwijs op universitair niveau – waaronder technische hogescholen, conservatoria, kunstacademies en toneelscholen – schenkingen en andere financiële steun kunnen worden toegekend, zijn de volgende:

„Subsidies voor de ontwikkeling van gezamenlijke studieprogramma's door instellingen voor hoger onderwijs in Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen”. In het eerste actieprogramma op onderwijsgebied, dat door de Raad en de ministers van Onderwijs in 1976 werd aangenomen, werd bijzonder de nadruk gelegd op de bevordering van de samenwerking op het gebied van het hoger onderwijs in de Europese Gemeenschap door het stimuleren van gezamenlijke studieprogramma's van instellingen voor hoger onderwijs in de Lid-Staten. Tot dusver werd in het kader van het subsidieprogramma van de Gemeenschap steun verleend voor 121 verschillende gezamenlijke programma's, waarbij 212 instellingen voor hoger onderwijs betrokken zijn.

„Artikel 290: subsidies aan instellingen voor hoger onderwijs”.

Het doel van dit begrotingsartikel is steun te verlenen aan instellingen voor hoger onderwijs en residentiële vormingcentra voor volwassenen die programma's aanbieden welke voor de Europese integratie van belang zijn.

Het Europees Sociaal Fonds kan, in het kader van zijn steunverlening aan beroepsopleidingsprogramma's, bijdragen in de kosten van dergelijke programma's voor daarvoor in aanmerking komende groepen van personen in instellingen voor hoger onderwijs.

2.

Jaar	Kredieten	Aantal toegekende subsidies
1976/1977	100 000 RE	32
1977/1978	100 000 RE	28
1978/1979	300 000 ERE ⁽¹⁾	57
1979/1980	300 000 ERE ⁽¹⁾	74

⁽¹⁾ Inclusief administratieve kosten.

Een lijst van alle instellingen die tot dusver aan het programma hebben deelgenomen, zal worden toegezonden aan het geachte Parlementslid en aan het secretariaat van het Europese Parlement. De subsidies worden normaal namens de twee of meer samenwerkende instellingen door één van hen beheerd; daarom zou het misleidend zijn een onderverdeling te geven in de door het geachte Parlementslid gevraagde vorm.

In 1978 en 1979 verleende de Commissie steun aan 33 instellingen voor hoger onderwijs, zowel universitair als niet-universitair. Het totale bedrag van deze subsidies bedroeg 147 000 ERE in 1978 en 161 000 ERE in 1979. De formele besluiten betreffende het gebruik van deze subsidies worden door de Commissie voor ieder geval afzonderlijk genomen. Het lijkt daarom niet aangewezen deze cijfers naar Lid-Staat onder te verdelen.

3. Aan Schotse universiteiten werd in zeven gevallen subsidies verleend. Tot dusver kwamen geen andere instellingen in Schotland voor dit soort steun in aanmerking.

In 1978/1979 werden twee subsidies toegekend aan Schotse instellingen: aan het Centre of European Governmental Studies van de Universiteit van Edinburg en aan het Venis Institute in Edinburg.

Afzonderlijke gegevens voor de verschillende soorten in de vraag vermelde instellingen zijn niet beschikbaar.

2. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen of gepland om aan deze moeilijkheden een einde te maken en aldus de handelspartners in beginsel in staat te stellen en vrije keuze te doen ten aanzien van het soort verzekering en de verzekeraars?
3. Is de Commissie van mening dat bij het sluiten of de tenuitvoerlegging van overeenkomsten met de desbetreffende landen in het kader van het economisch beleid van de Gemeenschap ernaar moet worden gestreefd genoemde belemmeringen te verlichten of uit de wereld te helpen om uiteindelijk tot een vrije keuze van de verzekeringnemer te komen?
4. Is de Commissie bereid door wijziging van de aanbestedingsvoorwaarden voor leveringen in het kader van de voedselhulp deelneming van het verzekeringswezen in de Gemeenschap aan de verzekering van dergelijke leveringen mogelijk te maken?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 906/80

van de heer van Aerssen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Verzekeringsproblemen ten aanzien van de buitenlandse handel

Tal van landen, voornamelijk ontwikkelingslanden en Oostbloklanden, hebben ter bescherming van hun economie, met name van het verzekeringswezen, wetten uitgevaardigd of maatregelen genomen die de internationale handel aanzienlijk belemmeren. Deze landen verhinderen op de meest uiteenlopende wijze dat de exporteur in de Gemeenschap een vrije keuze kan doen uit de mogelijkheden tot dekking van de exportrisico's van leveringen naar deze landen. Dergelijke maatregelen maken het de verzekerden in de Gemeenschap onmogelijk een verzekering te sluiten met een optimale risicodekking, hetgeen ook in het belang van de ontvangers is. Juist de leveranciers van zeer geavanceerde exportartikelen lopen dikwijls grote economische risico's omdat zij op grond van contractueel overeengekomen levertijden zolang aansprakelijk zijn totdat het geëxporteerde artikel volledig in ontvangst is genomen, maar geen vrije keuze mogen doen ten aanzien van het soort verzekering en verzekeraars. Uiteindelijk leidt dit tot het sluiten van een dubbele verzekering, die onnodige kosten met zich meebrengt.

1. Is de Commissie zich ervan bewust dat genoemde restrictieve maatregelen exportfima's en de verzekeraars in de Gemeenschap voor grote problemen stelt en dat het exportartikel hierdoor ten slotte in prijs stijgt?

Antwoord van de heer Haferkamp namens de Commissie

(8 oktober 1980)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid ten aanzien van de belemmeringen voor het handelsverkeer, met name ook inzake de vrije keuze van de verzekeraar op dat gebied.

Het is de Commissie bekend dat sommige landen maatregelen hebben genomen waarbij beperkingen worden gesteld op de vrije keuze van de verzekeraar voor het dekken van de exportrisico's in verband met uitvoer naar die landen, en zij geeft er zich rekenschap van dat dit kostenverhogend werkt op de aldus verzekerde transacties.

De Commissie poogt aan de situatie waarover het geachte Parlementslid zijn bezorgdheid uitspreekt iets te doen, door er met name op toe te zien dat bij de sluiting en bij de tenuitvoerlegging van de handelsovereenkomsten met sommige derde landen de hand wordt gehouden aan het beginsel van vrije keuze van de verzekeraar voor de dekking van de uitvoertransacties tussen die landen en de Gemeenschap.

In het kader van het beheer van het communautaire programma inzake voedselhulp, en meer in het bijzonder van de aanbestedingen die zij met het oog op de tenuitvoerlegging van dat programma organiseert, laat de Commissie bij de voorbereiding van die aanbestedingen de inschrijvers van de Gemeenschap volkomen vrij zich tot de verzekeraar van hun keuze te wenden wanneer het gaat om leveringen op cif-basis.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 908/80

van mevrouw Hoffmann

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Situatie van de Europese automobiellndustrie

Op 11 juni 1980 zijn, onder voorzitterschap van de heer Bisaglia, in Venetië de ministers van Industrie van de Negen bijeengekomen.

Op deze bijeenkomst zijn onder andere vraagstukken besproken betreffende de huidige en toekomstige situatie van de Europese automobiellndustrie.

Aan deze bijeenkomst zijn verscheidene ontmoetingen voorafgegaan van de heer Davignon met een aantal leidinggevende personen van grote bedrijven, nl. de heer Ettore Massaccesi, directeur bij Alfa Romeo, op 27 februari 1980, en de heer Umberto Agnelli, directeur bij Fiat, op 7 maart 1980.

Kan de Raad mededelen tot welke conclusies men tijdens deze ontmoetingen is gekomen en welke gevolgen deze hebben voor de toekomst van de werknemers in deze sector?

Antwoord

(21 oktober 1980)

Tijdens hun strikt informele vergadering op 11 juni 1980 in Venetië hebben de ministers van Industrie hun gedachten laten gaan over zeer uitgebreide onderwerpen inzake industriële strategie.

Bij die gelegenheid is het geval ter sprake gebracht van industriële sectoren met traditionele of geavanceerde technologieën waaronder de automobiellndustrie. Er is echter geen specifiek debat op gang gekomen over de situatie in een bijzondere sector zoals de automobiellndustrie omdat dat niet het doel was van deze informele vergadering die uitsluitend aan algemene onderwerpen was gewijd en niet diende om onmiddellijke conclusies te trekken. Toch hebben deze besprekingen het belang doen uitkomen dat de betrokken nationale autoriteiten en de Commissie aan de situatie in de automobiellndustrie hechten, in het bijzonder op werkgelegenheidsvlak. Van zijn kant zal de Raad zeker met grote aandacht de mededelingen bestuderen die de Commissie hem eventueel over de ontwikkeling van deze sector zal toezenden zodra hij die heeft ontvangen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 913/80

van de heer Bocklet

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Magere-melkpoeder

Verordening (EEG) nr. 1624/76 ⁽¹⁾ bepaalt dat de steun voor magere-melkpoeder die voor voederdoeleinden naar Italië wordt uitgevoerd, reeds door de Lid-Staat van verzending wordt uitgekeerd wanneer het bewijs is geleverd dat de mageremelkpoeder onder douanecontrole wordt ingevoerd. Tegelijkertijd moeten de exporteurs een waarborg storten ter hoogte van 110 % van de steun, die slechts wordt vrijgegeven tegen overlegging van het bewijs dat de magere-melkpoeder gedenatureerd of als mengvoeder is verwerkt.

Er bestaan aanwijzingen dat deze goedkopere magere-melkpoeder niet, althans niet uitsluitend, te rechter plaatse belandt, maar dat het langs niet gecontroleerde kanalen via Italiaanse tussenpersonen naar de sector van voor menselijke consumptie bestemd voedsel wordt gedirigeerd en opgelost als voor consumptie bestemde melk wordt verkocht. Dat heeft geleid tot een aanzienlijke verstoring van de Italiaanse markt voor verse melk, alsmede bij verse-melkproducten en consumptie-ijs.

1. Is de Commissie bereid alle haar ten dienste staande middelen te gebruiken om te verhinderen dat nog meer misbruik wordt gemaakt van Verordening (EEG) nr. 1624/76 op het Italiaanse grondgebied?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie ter bereiking van dit doel te treffen?

⁽¹⁾ PB nr. L 180 van 6. 7. 1976, blz. 9.

**Antwoord van de heer Gundelach
namens de Commissie**

(13 oktober 1980)

1. In Verordening (EEG) nr. 1624/76 is bepaald dat door de importeur in de Lid-Staat van bestemming een waarborg moet worden gesteld gelijk aan het steunbedrag plus 10 %.

De waarborg wordt slechts vrijgegeven op vertoon van het bewijs dat de betrokken hoeveelheden magere-melkpoeder zijn gedenatureerd of verwerkt overeenkomstig de artikelen 1 tot en met 8 van Verordening (EEG) nr. 1725/79 ⁽²⁾ en wat de controle op de denaturering of de verwerking betreft overeenkomstig artikel 10, lid 2 en lid 3, van voornoemde verordening.

⁽¹⁾ PB nr. L 199 van 7. 8. 1979, blz. 1.

Ten gevolge van deze bepalingen ligt de prijs voor magere-melkpoeder dat wordt uitgevoerd in het kader van Verordening (EEG) nr. 1624/76, even hoog als die voor normaal magere-melkpoeder op de Italiaanse markt, tenzij het wordt gedenatureerd of verwerkt tot diervoeder. Verstoring van de Italiaanse markt is alleen mogelijk wanneer de door de importeur gestelde waarborg op onjuiste gronden wordt vrijgegeven, of wanneer het gedenatureerde of verwerkte magere-melkpoeder voor andere doeleinden wordt gebruikt dan voor diervoeder.

In het kader van Verordening (EEG) nr. 283/72 ⁽¹⁾ heeft de Commissie slechts kennis gekregen van één geval waarin het magere-melkpoeder aan zijn bestemming werd onttrokken. Dat gebeurde in 1978 en de waarborg is toen niet vrijgegeven. De diensten van de Commissie beschikken niet over gegevens waaruit zou blijken dat waarborgen op onjuiste gronden werden vrijgegeven of die erop wijzen dat diervoeder voor andere doeleinden wordt gebruikt dan het voederen van dieren.

Gedenatureerd magere-melkpoeder is niet langer geschikt voor menselijke consumptie wanneer de denaturering naar behoren is geschied.

2. Aangezien aan de Commissie geen gevallen zijn medegedeeld waarin Verordening (EEG) nr. 1624/76 niet zou zijn toegepast, wordt niet overwogen aanvullende maatregelen te nemen. Wanneer de Commissie evenwel in kennis zou worden gesteld van overtredingen die met nieuwe voorschriften zouden kunnen worden tegengegaan, zou zij niet aarzelen passende maatregelen te nemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 36 van 10. 2. 1972, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 918/80

van de heer Coppieters

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Ongeval bij de installatie voor opwerking van kernafval te La Hague

1. Is de Commissie van mening dat, in het licht van de verslagen over het ongeval bij de kerninstallaties in La Hague op 15 april, de voorzieningen ter verzekering van de veiligheid van de werknemers en van de in de buurt wonende bevolking toereikend bleken te zijn? Zo neen, welke actie denkt zij te ondernemen voor adequate veiligheidsmaatregelen?

2. Hoe ernstig had volgens de beoordeling van de Commissie het ongeval kunnen zijn indien er een kritische situatie was ontstaan in de ruimte voor opwerking of indien het water in de koeltanks was gaan koken?

Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie

(17 oktober 1980)

Voor wat betreft de bescherming van de gezondheid van de werknemers en de bevolking tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, dienen de Lid-Staten, uit hoofde van artikel 33 van het EGA-Verdrag, de basisnormen na te leven die zijn vastgesteld in artikel 39, lid 5, van de richtlijn van de Raad van 1 juni 1976 ⁽¹⁾. Dit lid luidt als volgt: „Elk ongeval dat een bestraling van de bevolking ten gevolge heeft, wordt, indien de omstandigheden zulks vereisen, met de meeste spoed aan de aangrenzende Lid-Staten en aan de Commissie gemeld.”.

Aangezien de Commissie een soortgelijke mededeling niet heeft ontvangen, neemt zij aan dat het door het geachte Parlementslid ter sprake gebrachte geval niet binnen de werkingssfeer van bovenvermelde bepalingen valt.

⁽¹⁾ PB nr. L 187 van 12. 7. 1976, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 919/80

van de heer Coppieters

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Ongevallen bij kerncentrales in de Gemeenschap

Is de Commissie bereid regelmatig verslag uit te brengen aan het Parlement over alle ongevallen in de verschillende kerninstallaties in de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie

(17 oktober 1980)

De door het geachte Parlementslid bedoelde ongevallen worden door de ondernemingen systematisch aangegeven bij de bevoegde instanties van de Lid-Staten, maar zij dienen aan de Commissie slechts te worden medegedeeld indien zij bestraling van de bevolking tot gevolg hebben en indien de omstandigheden dit vereisen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 928/80

van de heer J. M. Taylor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Vervoer

Kan de Commissie mededelen of er positieve aanwijzingen bestaan dat de voor het Verenigd Koninkrijk bestemde financiële middelen voor „vervoers-infrastructuurvoorzieningen” zullen worden gebruikt voor voltooiing van de verbinding tussen de A1 en de M1 en de alternatieve weg die bekend staat als de „handelsweg naar Europa”, met inachtneming van het feit dat hiervan niet alleen Groot-Brittannië maar ook de andere landen van de Gemeenschap zullen profiteren?

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

Over de toewijzing van communautaire financiële middelen als bijdrage tot de uitvoering van bepaalde infrastructuurprojecten kan de Commissie zich slechts uitspreken in toepassing van de bepalingen betreffende het gebruik van de diverse financiële instrumenten waarmee de Gemeenschap kan bijdragen tot de verwezenlijking van projecten van communautair belang.

Voor de door het geachte Parlementslid genoemde projecten heeft de Britse Regering tot dusverre geen financiële steun bij de Commissie aangevraagd. De Commissie beschikt dus niet over de elementen die nodig zijn om een oordeel te kunnen vellen.

De Commissie herinnert eraan dat een voorstel voor een verordening van de Raad betreffende steun voor projecten van communautair belang op het gebied van de vervoersinfrastructuur⁽¹⁾ specifiek gericht is op het verbeteren van de verbindingen die voor het handelsverkeer tussen de Lid-Statens worden gebruikt. Dit voorstel is nog niet door de Raad aangenomen.

⁽¹⁾ PB nr. C 207 van 2. 9. 1976, blz. 9.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 933/80

van de heer Provan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Belasting op alcoholische dranken in Griekenland

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 806/78⁽¹⁾ stelde de Commissie dat zij haar standpunt met betrekking tot de bepalingen inzake het heffen van belasting op alcoholische dranken in Griekenland diende te bepalen in het licht van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen inzake het heffen van belasting op alcoholische dranken in Denemarken, Frankrijk, Ierland en Italië. Daar het Hof de discriminerende toepassing van de belastingstelsels in deze landen heeft veroordeeld, verzoek ik de Commissie te verklaren of de toepassing van de volgende belastingmaatregelen die momenteel worden toegepast op alcoholische dranken in Griekenland verenigbaar zijn met het EEG-Verdrag en de arresten van het Hof:

- a) weeldebelasting
- b) landbouwverzekeringsbelasting
- c) omzetbelasting
- d) zegelrecht
- e) de sociale zekerheidsbijdrage van de landbouwer
- f) banderol voor alcoholische dranken
- g) deviezencontrole/bijdragen/bankkosten?

⁽¹⁾ PB nr. C 33 van 6. 2. 1979, blz. 11.

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

De arresten van het Hof in de door het geachte Parlementslid bedoelde zaken hebben inderdaad, zoals de Commissie verwachtte toen zij antwoordde op schriftelijke vraag nr. 806/78, een aantal punten in verband met de toepassing van artikel 95 van het EEG-Verdrag op de belastingen op alcoholische dranken opgehelderd.

De Commissie heeft er zorg voor gedragen deze arresten onder de aandacht te brengen van de Griekse autoriteiten met het verzoek daarmee rekening te houden bij een herziening van de Griekse belastingwetgeving.

Derhalve kan worden verwacht dat de Griekse autoriteiten vóór de toetreding zullen trachten die veranderingen in de belastingwetgeving van hun land aan te brengen,

die nodig zijn om deze in overeenstemming te brengen met het communautaire recht. Onder deze omstandigheden acht de Commissie het niet juist thans tot in bijzonderheden haar standpunt uiteen te zetten over de hypothetische vraag of de betrokken belastingregelingen in strijd zouden zijn met het Verdrag als zij op de dag dat het Verdrag erop van toepassing wordt ongewijzigd zouden zijn gebleven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 948/80

van mevrouw Ewing

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Brandstofsubsidie aan vissers

Is de Commissie, gezien de brandstofsubsidie die de Franse vissers ontvangen, bereid aan te bevelen een dergelijke subsidie aan alle vissers uit te keren?

**Antwoord van de heer Gundelach
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

De Commissie heeft de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag ingeleid ten aanzien van de Franse brandstofsubsidie en van een soortgelijke Italiaanse steunmaatregel. De Commissie is bij een eerste onderzoek namelijk tot de conclusie gekomen dat dergelijke subsidies een zodanig effect op de mededinging hebben dat ze niet verenigbaar zijn met de goede werking van de gemeenschappelijke markt en dat ze niet bijdragen tot een oplossing van de huidige structuurproblemen in de visserijsector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 959/80

van de heer Lalor

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Merk van herkomst

Is de Commissie voornemens voorstellen in te dienen welke zouden leiden tot de invoering van een „merk van herkomst” voor alle textielproducten, hetgeen duidelijk ten voordele van de verbruiker zou zijn?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(10 oktober 1980)

De Commissie is voornemens de komende weken bij de Raad een voorstel in te dienen voor een richtlijn inzake de oorsprongsvermelding van textielproducten die door kleinhandelaren te koop worden aangeboden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 960/80

van de heer Calvez

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 juli 1980)

Betreft: Communautaire investeringen in de steenkoolsector

De Commissie heeft in haar voorstellen steeds de nadruk gelegd op een toenemend gebruik van de steenkolen uit de Gemeenschap. Kan de Commissie, aangezien investeringen nodig zijn om de steenkoolindustrie van de Gemeenschap te stimuleren en de artikelen 54 t/m 57 van het EGKS-Verdrag het de Gemeenschap mogelijk maken om bepaalde acties op dit bijzondere gebied te ondernemen, mededelen:

1. of deze bepalingen van het Verdrag sedert de energiecrisis in 1973 meer zijn toegepast?
2. welke voorbeelden zij kent waarbij maatregelen zijn genomen ter toepassing van bedoelde artikelen?
3. of zij van mening is dat de bepalingen van het EGKS-Verdrag voldoende zijn om de communautaire steenkoolindustrie te ontwikkelen en zo niet, of zij niet meent dat een aanpassing van het EGKS-Verdrag aan de behoeften van de Gemeenschap wenselijk is om de Gemeenschap doelmatiger actiemiddelen te verschaffen?

**Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie**

(15 oktober 1980)

1. a) *Artikel 54*

De door de Commissie toegekende leningen ter financiering van investeringen op het gebied van de produktie en de afzet van steenkool zijn gestegen van 54 miljoen ERE in 1973 tot 1 221 miljoen ERE in 1979.

Normaal worden deze leningen tegen een kostendeekkende rentevoet verstrekt. In sommige gevallen van prioritair belang gaan zij gepaard met een verlaagde rentevoet, terwijl de begrotingslasten die hieruit voortvloeien in 1973, 0,1 miljoen ERE en in 1979, 3,2 miljoen ERE bedroegen. Voor het jaar 1980 heeft de Commissie voor de rentesubsidies een aanvullend systeem ingevoerd dat een krediet van 3 miljoen ERE omvat.

Voorts werden de leningen ter bevordering van de huisvesting van mijnwerkers tussen 1973 en 1979 verdubbeld.

b) *Artikel 55*

De financiële hulp ter bevordering van het technische onderzoek met betrekking tot de steenkoolindustrie is gestegen van 5,8 miljoen ERE in 1973 tot 17 miljoen ERE in 1979.

Bovendien werd financiële hulp ter hoogte van ongeveer 3,5 miljoen ERE per jaar toegekend aan het onderzoek op het gebied van de arbeidshygiëne, de arbeidsgeneeskunde, de ergonomie en de bestrijding van de milieuverontreiniging.

c) *Artikel 57*

Ten aanzien van de indirecte middelen met betrekking tot de in dit artikel bedoelde productie, blijft de Commissie voortdurend in contact met de Regeringen van de Lid-Staten ten einde de maatregelen te bespreken die het steenkoolverbruik kunnen verhogen en de handelspolitiek kunnen optimaliseren.

2. Het geachte Parlementslid kan hieronder enkele concrete voorbeelden vinden:

— *Artikel 54/1*

Nieuwe mijn van Selby (UK); voorziene productiecapaciteit: 10 miljoen ton/jaar totaal van de tot in 1980 door de Commissie toegekende leningen: 405 miljoen ERE.

— *Artikel 54/2*

STEAG-centrale (Ruhr); capaciteit: 700 MW; lening van de Commissie: 113 miljoen ERE.

— *Artikel 55*

Met betrekking tot de mijntechniek, concentreert zich het onderzoek op:

- de betrouwbaarheid van het materiaal,
- het toezicht op de exploitatieverrichtingen,
- de veredeling van de produkten,
- de omzetting van de steenkool.

— *Artikel 56*

Het aantal mijnen, die in de Gemeenschap in gebruik zijn, is gedaald van 345 eind 1973 tot 295 eind 1979. De Commissie heeft in praktisch alle gevallen van mijnsluiting hulp verleend voor het opnieuw tewerkstellen van mijnwerkers.

— *Artikel 57*

De Commissie heeft bij de Raad verschillende voorstellen ingediend, o.a. een voorstel betreffende de financiële maatregelen van de Gemeenschap ten gunste van het handelsverkeer tussen de Lid-Staten met betrekking tot steenkool voor centrales en een voorstel betreffende financiële maatregelen van de Gemeenschap ter bevordering van de investeringen in kolen-gestookte centrales.

3. De Commissie is van mening dat de bepalingen van het EGKS-Verdrag voldoende zijn om de communautaire steenkoolindustrie te ontwikkelen. De financiële middelen van de EGKS-begroting blijven echter beperkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 965/80

van de heer Battersby

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Comecon

Kan de Commissie naar aanleiding van haar ontmoeting met de Comecon op 16 juli 1980 mededelen:

1. welke punten er op de agenda stonden,
2. wat de samenstelling van de beide delegaties was (rang en nationaliteit van de woordvoerders),
3. of een vertegenwoordiger van de Afghaanse Regering als waarnemer in de Comecon-delegatie was opgenomen,
4. wat de resultaten van deze ontmoeting zijn?

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

1. Voor de bijeenkomst van de met de redactiewerkzaamheden belaste groep van deskundigen van de Ge-

meenschap en van de RWEB, die van 16 tot 18 juli 1980 in Genève plaats vond, was er geen officiële agenda vastgesteld, maar bij wisseling van boodschappen tussen Vice-Voorzitter Haferkamp en de heer Faddejev, Secretaris van de RWEB, was er van te voren overeengekomen dat alle aspecten van de ontwerp-overeenkomst EEG-RWEB in de bijeenkomst ter tafel konden worden gebracht.

2. De delegaties werden respectievelijk geleid door de heer L. Kawan, bijzonder raadgever bij de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en door de heer J. Nyerges, Directeur-generaal bij het Hongaarse Ministerie van Buitenlandse Handel.

3. Er was geen vertegenwoordiger van de Afghaanse Regering aanwezig, en het is ook niet gebruikelijk dat landen, die vertegenwoordigers als waarnemers naar de bijeenkomsten van de RWEB sturen doch die geen lid van de RWEB zijn, aan de onderhandelingen met de Gemeenschap deelnemen.

4. De bijeenkomst was voor de redactiegroep een gelegenheid tot voortzetting van de werkzaamheden ter nadere uitwerking van de tekst voor een overeenkomst EEG-RWEB, waarmee in de vorige bijeenkomst op 4 en 5 maart 1980 een aanvang was gemaakt. Maar terwijl de werkzaamheden in de vorige bijeenkomst beperkt bleven tot de opstelling van teksten in verband met aangelegenheden waarover reeds een ruime mate van overeenstemming tussen de beide partners bestond, werd in de bijeenkomst van juli een begin gemaakt met een gedetailleerd onderzoek van een aantal onderwerpen waarover er verschil van mening is. Daar het niet mogelijk was dat onderzoek tijdens de bijeenkomst tot een goed einde te brengen, werd er in principe overeengekomen in het najaar nogmaals op het niveau van de deskundigen bijeen te komen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 969/80

van de heer Battersby

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Betrekkingen tussen de Gemeenschap en de Comecon-landen

Met welke Lid-Staten van de Raad voor Wederzijdse Economische Bijstand heeft de Commissie contacten opgenomen met het oog op een intensivering van de samenwerking tussen deze afzonderlijke landen en de Gemeenschap, en wanneer werd, in ieder van deze gevallen, het desbetreffende initiatief genomen?

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

Zoals het geachte Parlementslid waarschijnlijk wel weet heeft de Commissie in november 1974, namens de Gemeenschap aan alle landen met staatshandel, al of niet lid van de RWEB, een voorstel tot onderhandelingen over nieuwe handelsovereenkomsten met de Gemeenschap ter vervanging van die van de Lid-Staten met die landen welke op het punt van verstrijken stonden toegezonden. Helaas, is op dat aanbod weinig reactie van de Lid-Staten van de RWEB gekomen.

Sedertdien heeft de Commissie echter talrijke contacten gehad met de afzonderlijke RWEB-landen van Europa, zowel in multilaterale fora – b.v. in het GATT, de ECE, de GEVS en de onderhandelingen met de RWEB zelf – als bilateraal. Het zou te veel tijd vergen om alle bilaterale contacten die de Commissie met deze landen heeft gehad op te sommen, de Commissie herinnert in dit verband echter aan de contacten die geleid hebben tot het sluiten van bilaterale textielovereenkomsten met Bulgarije, Hongarije, Polen en Roemenië; overeenkomsten inzake ijzer- en staalprodukten met Bulgarije, Tsjechoslowakije, Hongarije, Polen en Roemenië; inzake industrieproducten en de instelling van een gemengd comité met Roemenië; en de, helaas niet-geslaagde, onderhandelingen op visserijgebied met de DDR, Polen en de USSR.

Van de RWEB-landen buiten Europa heeft de Commissie contacten gehad met Cuba in verband met de toepassing op dat land van de bepalingen van het stelsel van algemene preferenties van de Gemeenschap en met Vietnam in verband met de verstrekking van voedselhulp aan dat land. Sinds 1974 is er geen contact meer geweest met de autoriteiten van Mongolië.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 974/80

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Herregistrering van personenwagens binnen de Gemeenschap

In het tijdschrift „Wirtschaftswoche“ van 27 juni 1980 wordt over de procedure bij de herregistrering van een personenwagen van het type „Golf“, die van Duitsland naar Frankrijk werd uitgevoerd, het volgende bericht:

„Had ik van tevoren geweten dat niet alleen het Parijse registratiebureau, maar ook de Duitse ambassade, de

Franse douaneadministratie, de Parijse politieprefectuur, de Volkswagenfabriek, de (inzake verkeersveiligheid bevoegde) Franse mijnbouwadministratie, het Ministerie voor Industrie en tenslotte nog het Franse Ministerie voor Vervoer zich met de herregistrering van mijn wagen zouden bemoeien, dan had ik met plezier van al die administratieve rompslomp afgezien, en zou ik mijn Golf in Duitsland verkocht hebben en in Frankrijk een nieuwe auto van hetzelfde type hebben gekocht, waarvoor de autohandelaar in minder dan een uur een toelating zou hebben verkregen.”

Ik zou de Commissie het volgende willen vragen:

1. is deze voorstelling van zaken juist;
2. zo ja, wat doet de Commissie om een einde te maken aan dergelijke bureaucratische belemmeringen binnen de Gemeenschap;
3. is de Commissie het met mij eens, dat hier niet-tarifaire handelsbelemmeringen worden opgeworpen, die niet verenigbaar zijn met het beginsel van het vrije verkeer van goederen en van personen in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

De Commissie beschikt niet over voldoende gedetailleerde informatie over genoemde feiten.

Zij zal het noodzakelijk onderzoek verrichten en op grond van het resultaat hiervan doeltreffende maatregelen nemen, in overeenstemming met het EEG-Verdrag.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 975/80

van de heer Schwencke

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Communautaire subsidies uit het Regionale en Sociale Fonds voor projecten in het land Nedersaksen

1. Hoeveel ontving Nedersaksen in 1979 uit het Regionale en Sociale Fonds?
2. Welke bedrijven werden met dat geld gesubsidieerd, en met welke bedragen?
3. Welke projecten op lange termijn werden of worden in Nedersaksen gesubsidieerd?

**Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie**

(20 oktober 1980)

1. In het jaar 1979 heeft het Regionaal Fonds 33,1 miljoen DM uitgekeerd voor projecten in Nedersaksen. Het bedrag van de steun die het Sociaal Fonds aan Nedersaksen heeft verstrekt kunnen wij niet opgeven, omdat de Duitse Regering haar aanvragen altijd indeelt naar sector en voor alle Duitse deelstaten samen indient. Voor de Bondsrepubliek Duitsland als geheel is in 1979 132,5 miljoen DM uitgetrokken.

2. Een beschrijving van de afzonderlijke projecten die steun uit het Regionaal Fonds hebben ontvangen verschijnt na verloop van enige tijd in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*. De lijst van de in 1979 gesteunde projecten zal vermoedelijk aan het eind van 1980 uitkomen. De desbetreffende gegevens zijn vertrouwelijk en daarom kunnen wij de namen van de firma's die communautaire bijstand hebben ontvangen niet noemen.

Een beschrijving van de door het Sociaal Fonds gesteunde maatregelen wordt elk jaar in de „Financiële Verslagen” gepubliceerd.

3. Momenteel is de Commissie niets bekend over meerjarenprojecten in Nedersaksen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 976/80

van de heer Flanagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: De produktie van elektriciteit in de monding van de Shannon

Heeft de Commissie serieus de mogelijkheid overwogen van de produktie van elektriciteit in de estuaria van Europa door middel van een getijdenstroomcentrale, waarbij met name dient te worden gedacht aan de monding van de rivier de Shannon aan de westkust van Ierland?

Kan de Commissie nadere mededelingen doen over de uitvoerbaarheid van dergelijke projecten?

**Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

Elke energiebron, die de afhankelijkheid van aardolie kan verminderen en perspectieven opent voor een rende-

rende exploitatie, verdient de volle aandacht van de Gemeenschap: dit is het geval met de getijdenenergie.

De economische leefbaarheid van een getijcentrale-project is in hoge mate afhankelijk van de plaatselijke omstandigheden en van de mate waarin de installatie in de regionale infrastructuur kan worden geïntegreerd. Slechts een grondig onderzoek van elk project afzonderlijk kan uitwijzen of dit kansen biedt op rentabiliteit. De Commissie heeft dergelijke studies niet verricht. Zij is dus niet in staat zich uit te spreken over de mogelijkheid van een getijdencentrale in de monding van de Shannon in Ierland.

beleidslijnen voor de Gemeenschap op het gebied van energiebesparing, met inbegrip van de aanvaarding van het beginsel dat de verbruikersprijzen een afspiegeling moeten zijn van de omstandigheden op de wereldmarkt en van de kosten op lange termijn ⁽²⁾.

De Commissie heeft zopas bij de Raad een ontwerp ingediend voor een aanbeveling van de Raad betreffende de tariefstructuren voor elektrische energie in de Gemeenschap ⁽³⁾.

⁽²⁾ PB nr. C 149 van 18. 6. 1980, blz. 3.

⁽³⁾ Doc. COM(80) 356 van 26. 6. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 977/80

van de heer Flanagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Harmonisering van de energieprijzen en de belastingen op energie

Volgens de verklaring van de Commissie aan de Europese Raad inzake het energiebeleid ⁽¹⁾ is een geleidelijke harmonisering van de energieprijzen en de belastingen op energie absoluut noodzakelijk, terwijl deze harmonisering tegelijkertijd een maatregel op lange termijn wordt genoemd.

Kan de Commissie een nadere toelichting geven op de problemen die aan een dergelijke harmonisering verbonden zijn en de termijn die daarvoor nodig is?

⁽¹⁾ Bulletin van de Europese Gemeenschappen nr. 3/1980, paragraaf 12.

Antwoord van de heer Brunner namens de Commissie

(8 oktober 1980)

In de mededeling van de Commissie aan de Raad inzake „Harmonisatie van de prijs en belasting van energie in de Gemeenschap” ⁽¹⁾ wordt een overzicht gegeven van de effecten van een harmonisatie van de prijs en belasting van energie in de Gemeenschap, tezamen met een beschouwing van een aantal hinderpalen voor een dergelijke harmonisatie en van de geschilpunten die in het energie- en economisch beleid zullen ontstaan. Dit document zal later in dit jaar worden bijgewerkt.

Tijdens zijn vergadering op 9 juni 1980 heeft de Raad Energie een resolutie goedgekeurd betreffende nieuwe

⁽¹⁾ Doc. COM(80) 152 van 20. 3. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1003/80

van de heer Provan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Communautaire steun aan landbouwers in bergstreken

Is de Commissie bereid opnieuw haar gedachten te laten gaan over de situatie in bergstreken die thans niet in aanmerking komen voor de 20 ERE-subsidie als zij bij voorbeeld samen met een familielid een zuivelbedrijf hebben dat 300 kilometer ver weg ligt?

Vindt de Commissie niet dat het billijker zou zijn deze subsidie niet volgens de voorgestelde discriminerende regeling uit te keren maar op basis van een classificatie van de grond?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(17 oktober 1980)

In Verordening (EEG) nr. 1357/80 van de Raad van 5 juni 1980 ⁽¹⁾ en Verordening (EEG) nr. 1885/80 van de Commissie van 15 juli 1980 ⁽²⁾ zijn voorwaarden vastgesteld voor de toekenning van premies voor het aanhouden van het zoekkoeienbestand.

Een zeer belangrijke voorwaarde voor de toekenning van de premie is dat de producent geen melk en geen zuivelproducten levert die afkomstig zijn van zijn bedrijf of bedrijven, zulks onafhankelijk van de ligging daarvan.

Het ligt niet in het voornemen van de Commissie de criteria voor de toekenning van de premie te wijzigen.

⁽¹⁾ PB nr. L 140 van 5. 6. 1980, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 184 van 17. 7. 1980, blz. 29.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1007/80

van de heer Seefeld

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 juli 1980)

Betreft: Inruil van Egyptische rijbewijzen in Nederland

1. Is het de Commissie bekend dat Nederlandse toeristen bij reisbureaus reizen naar Egypte kunnen boeken waarbij naast de vlucht en hotelaccommodatie ook een Egyptisch rijbewijs wordt gegarandeerd?
2. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat aldus verkregen rijbewijzen door Nederlandse provinciale autoriteiten in Nederlandse rijbewijzen kunnen worden omgezet?
3. Strookt een dergelijke praktijk met de criteria die voor het uniforme EG-rijbewijs zijn vastgesteld?
4. Is de Commissie voornemens bij de Nederlandse Regering erop aan te dringen verandering in de huidige situatie te brengen?

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(10 oktober 1980)

1. Over de door het geachte Parlementslid vermelde feiten is de Commissie niets bekend.
- 2 en 3. Het ontwerp van de eerste richtlijn betreffende de invoering van een Europees rijbewijs, dat door de Raad tijdens zijn zitting van 24 juli 1980 is goedgekeurd, bepaalt onder andere:
 - in artikel 6, lid 1, dat het Europees rijbewijs alleen wordt afgegeven indien de aanvrager is geslaagd voor een praktisch en theoretisch examen en voldoet aan de in de bijlage II en III bij de richtlijn genoemde medische normen;
 - in artikel 8, lid 3, dat „wanneer een Lid-Staat in ruil voor een door een derde land afgegeven rijbewijs een rijbewijs van Europees model afgeeft, van deze inwisseling melding moet worden gemaakt op dit rijbewijs”, en dat „bij latere inwisseling van genoemd rijbewijs” de Lid-Staten niet verplicht zijn hun rijbewijs in ruil daarvoor af te geven.
4. De Commissie zal niet nalaten de Nederlandse Regering om opheldering te vragen over het aangehaalde geval.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1022/80

van de heer Provan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 augustus 1980)

Betreft: Invoer van konijnvlees uit landen buiten de Gemeenschap

Is de Commissie zich ervan bewust dat de invoer van grote hoeveelheden konijnvlees uit Hongarije, Roemenië en China in de zomermaanden een ernstige prijsontwrichting in de Gemeenschap teweegbrengt, terwijl wij voor gelijkmatige prijzen tijdens het gehele jaar zouden moeten ijveren. Het konijn is een potentieel belangrijke leverancier van vlees, dat op een doeltreffender wijze dan enige andere viervoeter planteneiwit in vlees van hoge kwaliteit omzet. Het zou aanzienlijk kunnen bijdragen tot de dierlijke eiwitvoorziening in de verslechterende energiesituatie en de productie ervan zou moeten worden aangemoedigd.

Is de Commissie bereid de industrie in onze Gemeenschap bij te staan?

**Antwoord van de heer Gundelach
namens de Commissie**

(13 oktober 1980)

1. De invoer van konijnvlees uit derde landen valt onder Verordening (EEG) nr. 827/68 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten voor bepaalde in bijlage II van het Verdrag vermelde produkten⁽¹⁾. De bij invoer van konijnvlees geldende douanerechten zijn vastgesteld in het gemeenschappelijk douanetarief onder post 02.04.A en bedragen momenteel 10,9% ad valorem voor de conventionele douanerechten.

Afgezien van de in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde douanerechten mag in het handelsverkeer met derde landen geen enkele andere heffing van gelijke werking als douanerechten worden geheven noch enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking worden toegepast.

Krachtens de verordening kunnen evenwel vrijwaringsmaatregelen worden toegepast indien de markt van de Gemeenschap ten gevolge van invoer ernstig wordt verstoord of dreigt te worden verstoord. In dat geval neemt de Commissie op verzoek van een Lid-Staat of op eigen initiatief de nodige maatregelen.

2. De Commissie constateert dat de invoer van konijnvlees uit derde landen sinds verscheidene jaren is toe-

(¹) PB nr. 151 van 30. 6. 1968, blz. 14/68.

genomen (1977: 39 000 ton; 1978: 41 000 ton; 1979: 48 000 ton). De statistische gegevens met betrekking tot het handelsverkeer met derde landen in de zomer 1980, aan de hand waarvan de door het geachte Parlementslid bedoelde situatie zou kunnen worden geverifieerd, zijn nog niet beschikbaar.

De Commissie volgt de ontwikkelingen op de markt voor konijnenvlees in de Gemeenschap alsmede de invoer van dat produkt uit derde landen. Zij is van mening dat deze invoer momenteel niet kan leiden tot ernstige verstoringen op grond waarvan vrijwaringsmaatregelen gerechtvaardigd zouden zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1054/80

van de heer Müller-Hermann

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 augustus 1980)

Betreft: Discriminatie van rederijen die varen op de route Algiers – Marseille

Het antwoord van de Commissie op mijn vraag nr. 1634/79 ⁽¹⁾ van 17 mei 1980 over het scheepvaartverkeer tussen Algiers en Marseille is onbevredigend.

Het gaat namelijk om de naleving van het beginsel dat rederijen uit een andere Lid-Staat van de EG vracht die onder het Franse quotum valt, mogen vervoeren, en niet om het standpunt van Algerije, dat noch Lid-Staat van de EG is, noch de OESO-liberaliseringscode heeft ondertekend.

De Commissie wordt verzocht zich nog eens over haar antwoord te beraden en zich daarbij af te vragen of hier niet sprake is van een tegen de EG-voorschriften indruisende benadeling van een rederij, die haar zetel in een Lid-Staat van de EG heeft?

⁽¹⁾ PB nr. C 137 van 9. 6. 1980, blz. 30.

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

Zoals de Commissie reeds in haar antwoord op vraag nr. 1634/79 ⁽¹⁾ van het geachte Parlementslid heeft verklaard, is zij van mening dat de betrekkingen tussen de rederijen van de Lid-Staten en van andere OESO-landen zoveel mogelijk op commerciële grondslag moeten wor-

den geregeld. De Raad heeft echter geen algemeen besluit genomen om het beginsel van vrije dienstverlening in de scheepvaart in te voeren. In het onderhavige geval kan de Commissie de weigering om rederijen die volgens de normen van het EEG-Verdrag niet in Frankrijk zijn gevestigd tot de conference Frankrijk-Algiers toe te laten, niet als een ergere discriminatie beschouwen dan de normale consequentie van het niet toepassen van het beginsel van vrije dienstverlening in de sector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1064/80

van de heer Diana

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 augustus 1980)

Betreft: Italiaanse schulden

In door correspondenten uit Brussel gezonden krantenartikelen die in de Italiaanse dagbladen van 11 juli 1980 zijn verschenen werd zeer sterk de nadruk gelegd op de Italiaanse schulden bij de Gemeenschap ten bedrage van 2 702 miljard lire, waarbij ook nadere bijzonderheden werden verstrekt die wijzen op een officieuze, zo niet officiële bron.

Echter ontbrak iedere verwijzing naar de huidige situatie voor de individuele projecten en de toepassing van de sociaal-structurele richtlijnen. Bovendien bestreed het Italiaanse Ministerie van Landbouw de juistheid van het belangrijkste getal nl. de 1 208 miljoen lire voor de prijsintegratie voor olijfolie.

Kan de Commissie nauwkeurig de bron aangeven van deze inlichtingen die bij werkzaamheden van bebossing en irrigatie volkomen gebruikelijke en kennelijk op 31 december 1979 betrekking hebbende achterstallige betalingen schromelijk hebben overdreven?

Is de Commissie niet van mening dat het bij de beoordeling van deze achterstallige betalingen wenselijk is onderscheid te maken tussen eigenlijke en oneigenlijke uitstaande schulden?

**Antwoord van de heer Gundelach
namens de Commissie**

(20 oktober 1980)

De Commissie kan de bron van de gegevens waarnaar het geachte Parlementslid verwijst niet exact aangeven.

Deze gegevens betreffen een situatie die reeds bekend is. De aangehaalde cijfers en inzonderheid die met betrek-

king tot olijfolie zijn op zijn minst overdreven. In deze sector, en vooral inzake de prijsaanvulling voor durumtarwe, is de laatste jaren, mede dank zij de herziening van de communautaire voorschriften, aanzienlijke vooruitgang gemaakt. Zeer veel dient nog te worden gedaan om het onderzoek en de afwikkeling van de dossiers te bespoedigen. Daarbij moet evenwel voorzichtig te werk worden gegaan om te vermijden dat wordt uitbetaald voor onregelmatige, onvolledige of betwistbare aanvragen.

Het is een feit dat de uitvoering van individuele projecten en de toepassing van structuurrichtlijnen tot nog toe in Italië niet aan de verwachtingen heeft voldaan, zodat de voor dit doel bestemde kredieten niet volledig werden aangewend.

In het eerste halfjaar van 1980 schijnen er evenwel meer betalingsaanvragen te zijn ingediend. Bij de Commissie zijn er geen achterstanden.

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid dat het wenselijk is bij de beoordeling van de achterstallige betalingen een onderscheid te maken tussen eigenlijke en oneigenlijke uitstaande schulden. De term „uitstaande schulden” is evenwel niet op alle aspecten van de aangeklaagde toestand van toepassing.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1066/80

van de heer Glinne

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 augustus 1980)

Betreft: Huiselijke ongevallen

De Gemeenschap heeft zich zeer bezorgd getoond over het grote aantal ongevallen in het huiselijk leven (25 000 à 30 000 dodelijke ongevallen per jaar). De Commissie heeft dan ook vorig jaar voorgesteld een communautair informatiesysteem in te richten voor gegevens over ongevallen die zich binnens- en buitenshuis (tuin, garage, enz. . . .) voordoen.

Kan de Commissie mededelen:

1. welk gevolg door de Lid-Staten aan dit voorstel is gegeven;
2. welke Lid-Staten positief gereageerd hebben;
3. wat het resultaat van deze campagne is en of het aantal ongevallen verminderd is?

Antwoord van de heer Burke namens de Commissie

(8 oktober 1980)

1. Het voorstel is nog bij de Raad in behandeling.
2. Op één na hebben alle Lid-Staten het voorstel gunstig onthaald.
3. Daar het voorstel nog niet is aangenomen, zijn er uiteraard nog geen gevolgen ten aanzien van het aantal ongevallen te vermelden. Zelfs als het voorstel wordt aangenomen, zal nog aanzienlijke tijd verlopen vóór bruikbare resultaten worden verkregen; het is immers de bedoeling eerst een model-experiment op touw te zetten alvorens het systeem in zijn definitieve vorm van start te doen gaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1072/80

van de heer van Aerssen

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 augustus 1980)

Betreft: Interpretatie van de GATT-regels door de Lid-Staten

In het belang van de liberalisatie van de economische situatie in de wereld wordt bij de Tokio-ronde veel waarde gehecht aan een intensieve toepassing van de GATT-regelingen.

1. Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij tot nu toe voor de tenuitvoerlegging van de GATT-regelingen bij de Lid-Staten heeft genomen en welke verwachtingen zij ten aanzien van deze GATT-regelingen koestert?
2. Heeft de Commissie een algemene indruk over de houding van de verschillende Lid-Staten wat betreft deze GATT-regelingen?
3. Is het de Commissie bekend of in sommige Lid-Staten weerstand bestaat tegen de tenuitvoerlegging van deze regelingen en zo ja, van welke aard?
4. Welke gevolgen heeft de GATT op de internationale en Europese ontwikkelingsprogramma's of andere preferentiële regelingen van de EG?
5. Kan de Commissie mededelen hoe de industrie in de (nog op te richten) GATT-comités is opgenomen en of er ook voor is gezorgd dat vertegenwoordigers van de nationale industriefederaties in de bij artikel VII, lid 1, van de GATT-code (overheidsaankopen) genoemde comités zitting hebben?

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

De Commissie deelt de opvatting dat de volledige uitvoering van de GATT-regels, zoals deze tijdens de handelsbesprekingen in het kader van de Tokio-ronde werden vastgesteld, een belangrijke bijdrage zal leveren tot de handhaving en de verbetering van het multilaterale open handelsstelsel.

1. Daar zij namens de Gemeenschap ⁽¹⁾ werden gesloten, binden de overeenkomsten en regelingen die tijdens de multilaterale handelsbesprekingen werden vastgesteld de instellingen van de Gemeenschap en de Lid-Staten. Een groot aantal van de bepalingen voert echter niet tot speciale binnenlandse uitvoeringsmaatregelen. In andere gevallen waarin wijziging van de communautaire wetgeving werd vereist werd deze aangebracht op basis van voorstellen aan de Raad door de Commissie ⁽²⁾. Voor zover zij hiertoe bevoegd was trof de Commissie zelf eveneens uitvoeringsmaatregelen. Bovendien onderhoudt de Commissie ter zake van alle aspecten van de uitvoering van de MHB-codes, zowel door de Lid-Staten als door de handelspartners van de Gemeenschap, nauwe en intensieve contacten met de desbetreffende nationale ambtenaren. Zij kan natuurlijk haar taken in dit verband alleen dan naar behoren vervullen wanneer zij beschikt over het nodige extra personeel en de nodige middelen. De geachte Afgevaardigde herinnert zich ongetwijfeld de verzoeken die de Commissie in het kader van de begrotingsvoorstellen 1980 indiende.

De Commissie heeft de allerhoogste verwachtingen van de resultaten van de Tokio-ronde, die zij als strikt bindend blijft beschouwen. Zij zullen op een moeilijk tijdstip een zeer belangrijke rol spelen, bij het streven naar instandhouding van de vooruitgang op de weg naar liberalisatie van de handel welke sinds de inwerkingtreding van de GATT werd geboekt.

De handelspatronen voor het komende decennium en later zullen grotendeels door de codes worden bepaald. In dit verband zullen de in het kader van de GATT ingestelde comités, belast met het toezicht op de uitvoering van bijzondere betekenis zijn. Het beleid van de Commissie houdt in dat de aanvaarding, in de meest uitgebreide zin, van de codes door onze handelspartners wordt bepleit en aangemoedigd.

2 en 3. Alle Lid-Staten delen de mening van de Commissie dat de volledige en faire uitvoering van de resulta-

⁽¹⁾ Zie besluit van de Raad van 10 december 1979 met betrekking tot de sluiting van de multilaterale overeenkomsten naar aanleiding van de handelsbesprekingen 1973-1979, PB nr. L 71 van 17. 3. 1980, blz. 1.

⁽²⁾ Zie bijvoorbeeld Besluit 3017/79/EEG van de Raad van 20 december 1979 inzake de beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidie, PB nr. L 339 van 31. 12. 1979, blz. 1. Verordening (EEG) nr. 1224/80 van de Raad inzake de vaststelling van de douanewaarde van goederen, PB nr. L 134 van 31. 5. 1980, blz. 1.

ten van de MHB niet alleen door de Gemeenschap en haar Lid-Staten, doch eveneens door een zo groot mogelijk aantal andere landen dient te worden gewaarborgd.

4. De Gemeenschap is van mening dat de GATT een forum van onschatbare waarde is voor de multilaterale bespreking van de commerciële aspecten van haar betrekkingen met de ontwikkelingslanden. Deel IV van de Algemene overeenkomst is uitsluitend aan handel en ontwikkeling gewijd. Hierin zijn een aantal beginselen en doelstellingen vervat alsmede verbintenissen die door de ontwikkelde verdragsluitende partijen moeten worden nageleefd en een basis voor gemeenschappelijke actie. Eén van de meest opmerkelijke resultaten van de Tokio-ronde was bovendien de goedkeuring van de zogenaamde „Enabling Clause” waarbij een duidelijke basis en derhalve grotere juridische zekerheid wordt vastgesteld voor preferenties in het kader van het SAP, preferenties die de ontwikkelingslanden elkaar verlenen en alle speciale preferenties voor de minst ontwikkelde landen. Het ontwikkelingsbeleid van de Gemeenschap en andere preferentiële regelingen zijn verenigbaar met de desbetreffende bepalingen van de Algemene overeenkomst.

5. De deelneming aan de vergaderingen van de GATT is in de regel beperkt tot vertegenwoordigers van regeringen. De vertegenwoordiging van de Gemeenschap in de krachtens de nieuwe GATT-codes ingestelde comités wordt door ambtenaren van de Commissie waargenomen, geassisteerd door ambtenaren van de nationale regeringen. Op communautair en nationaal niveau zorgt een uitgebreid apparaat ervoor dat bij de werkzaamheden van deze comités rekening wordt gehouden met de belangen van industrie en andere economische sectoren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1075/80

van de heer Früh

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 augustus 1980)

Betreft: Ontwikkeling van het aantal zoekkoeien in de Gemeenschap

Volgens recente statistieken is het aantal zoekkoeien in Groot-Brittannië in 1978/1979 gedaald.

1. Waaraan moet deze daling volgens de Commissie worden toegeschreven?
2. Hoe heeft het aantal zoekkoeien zich in de andere Lid-Staten ontwikkeld?
3. Acht de Commissie op grond van deze ontwikkeling de handhaving van het premiestelsel voor het houden van zoekkoeien zinvol?

Antwoord van de heer Gundelach namens de Commissie

(17 oktober 1980)

1. De daling van het aantal zoogkoeien van de laatste jaren in het Verenigd Koninkrijk is voornamelijk toe te schrijven aan een geringere rentabiliteit van de teelt van zoogkoeien in vergelijking met die van andere takken van landbouw, waaronder met name de melkproductie.

2. Na een snelle groei van het zoogkoeienbestand tot 1974/1975, heeft zich de laatste jaren een lichte daling van het aantal zoogkoeien in de Gemeenschap voorgedaan, zoals blijkt uit onderstaande tabel:

Ontwikkeling van het aantal zoogkoeien($\times 1\,000$ stuks)

Land	Jaar	1973	1975	1977	1979
	Gemeenschap van 9		6 056	6 136	5 871
Frankrijk		2 478	2 681	2 640	2 750
Ierland		684	563	512	453
Italië		796	744	758	753
Verenigd Koninkrijk		1 824	1 834	1 641	1 528

3. Ja. De Commissie is van mening dat de premies voor het houden van zoogkoeien moeten worden gehandhaafd, aangezien zij stroken met twee doeleinden: enerzijds de handhaving en ontwikkeling van een gespecialiseerd systeem van kwaliteitsproductie en anderzijds het behoud van de mogelijkheid een grotere steun voor rundvlees te verlenen zonder de zuivelproblemen te vergroten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1079/80van de heer **Pininfarina**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 augustus 1980)

Betreft: Vrij verkeer van deegwaren in enige Lid-Staten

Kan de Commissie mededelen of en, zo ja, om welke redenen de juridische diensten van mening zijn dat het verbod om in een land van de Gemeenschap levensmiddelen tot de consumptie toe te laten die in een andere Lid-Staat vrij en met volledige toestemming worden geproduceerd, in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag op het stuk van het vrije verkeer van goederen?

Deze vraag heeft betrekking op deegwaren uit meel van zachte tarwe die in enkele landen op de markt mogen worden gebracht zulks in tegenstelling tot andere landen die uitdrukkelijk hebben bepaald dat deegwaren uit meel van harde tarwe moeten worden geproduceerd.

Antwoord van de heer Davignon namens de Commissie

(10 oktober 1980)

De Commissie heeft haar standpunt in verband met de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie reeds kenbaar gemaakt in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1502/79 van de heer Ligios ⁽¹⁾.

In aansluiting daarop zij vermeld dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de in zijn arrest 120/78 van 20 februari 1979 ⁽²⁾ naar voren gebrachte beginselen in een nieuw arrest, 788/79 van 26 juni 1980, heeft bevestigd.

⁽¹⁾ PB nr. C 110 van 5. 5. 1980, blz. 53.⁽²⁾ PB nr. C 87 van 3. 4. 1979, blz. 6.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1080/80**van de heer **Kavanagh**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 augustus 1980)

Betreft: Ontwerp-richtlijn over het vrije verkeer en het recht van vrije vestiging voor apothekers

Is het de Commissie bekend dat er in Ierse apothekerskringen bezorgdheid bestaat over het gevaar van discriminatie jegens hen wanneer de bovengenoemde ontwerp-richtlijn maatregelen omvat als het harmoniseren van praktijken betreffende de vestigingsplaats van en de vergunning voor apothekers, aangezien een dergelijk stelsel tot nu toe in Ierland of in enkele andere Lid-Staten niet bestaat en kan de Commissie garanderen dat geen maatregelen van discriminerende aard zullen worden voorgesteld?

**Antwoord van de heer Davignon
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

De Commissie is niet voornemens in de richtlijnvoorstellen ter vergemakkelijking van het vrije verkeer van apothekers binnen de Gemeenschap, die zij binnenkort bij de Raad zal indienen, maatregelen op te nemen voor de instelling van een stelsel van geografische spreiding van apotheken of van een voorafgaande vergunning voor de opening van apotheken in iedere Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1088/80

van de heer Lomas

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 augustus 1980)

Betreft: Schoolbezoek aan België – Rassendiscriminatie

In juli 1980 bracht een groep van 45 scholieren in de leeftijd van 14–19 jaar onder leiding van vijf leraren van een Londense school een bezoek aan Blankenberge in België. Op 7 juli bezochten twee leraren en enige leerlingen de King Beach discotheek. Daarbij schijnen zich aan de ingang moeilijkheden te hebben voorgedaan omdat enige van de leerlingen zwart waren maar na een korte discussie werden zij binnengelaten.

Op 8 juli bezochten de leraren en de kinderen opnieuw genoemde discotheek. Naarmate er meer zwarte leerlingen toegang wensten werd de portier onwilliger hen binnen te laten. Ten slotte weigerde hij een zwarte leerling de toegang met als commentaar: „eerst laten wij er een paar binnen, dan komen er vijf tot tien en ten slotte wel twintig of dertig. Ik heb mijn instructies van de eigenaar.”.

Een verzoek om de eigenaar te spreken werd geweigerd en nadat de portier erop attent was gemaakt dat hij zich schuldig maakte aan rassendiscriminatie, hetgeen in het Verenigd Koninkrijk is verboden, merkte deze op dat zulks in België was toegestaan. Hierop verlieten zowel de leraren als de leerlingen de discotheek.

Kan de Commissie mededelen of rassendiscriminatie in België wettelijk is toegestaan en kan zij de Belgische Regering erop wijzen dat een optreden als het bovengenoemde niet bijdraagt tot goede betrekkingen tussen verschillende volkeren, hetzij Belgen en Engelsen dan wel blanken en zwarten?

**Antwoord van de heer Jenkins
namens de Commissie**

(20 oktober 1980)

De Commissie beschikt niet over inlichtingen betreffende het door het geachte Parlementslid genoemde incident, dat onder jurisdictie van de betrokken Lid-Staat valt. De Commissie zou alleen tussen beide kunnen komen indien er bewijzen zijn dat de Lid-Staat bij de naleving van zijn verplichtingen van het Verdrag heeft gefaald. De Commissie is niettemin gekant tegen discriminatie op grond van ras en is het met het geachte Parlementslid eens dat de gebeurtenissen zoals gescherst de betrekkingen tussen burgers in de verschillende Lid-Staten alleen maar kunnen schaden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1097/80

van Lord O'Hagan

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 augustus 1980)

Betreft: Harmonisatie van accijnzen en belastingen op alcoholische dranken

Naar verluidt is de Commissie voornemens cider met een alcoholpercentage van minder dan 8,5 % uit te zonderen van haar nieuwe verordeningen betreffende harmonisatie van accijnzen en belastingen op alcoholische dranken.

1. Is dit bericht juist?
2. Kan de Commissie ervoor zorgen dat dit voorstel in de verordeningen wordt gehandhaafd?
3. Wanneer zullen de voorstellen worden gepubliceerd?

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(8 oktober 1980)

Zoals de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 554/79 van de heer Cottrell ⁽¹⁾ heeft opgemerkt, zou zij er geen bezwaar tegen hebben indien de harmonisatie van de accijnzen op alcoholhoudende dranken zou leiden tot een regeling voor cider die aan de desbetreffende voorschriften in het Verdrag voldoet en waarvan tevens mag worden verwacht dat zij algemene instemming zal vinden. Daar de Raad het compromisvoorstel van de Commissie ⁽²⁾ echter nog niet in detail heeft onderzocht, zou het voorbarig zijn om andere regelingen voor cider naar voren te brengen voordat de Raad met de bespreking is begonnen.

⁽¹⁾ PB nr. C 66 van 17. 3. 1980, blz. 4.

⁽²⁾ Doc. COM(79) 261.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1183/80

van de heer Seeler

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 september 1980)

Betreft: Steunverlening aan theoretische onderzoeksprojecten

De Commissie heeft tot dusver geweigerd theoretische onderzoeksprojecten te steunen. De Lid-Staten hebben alleen of samen met andere Lid-Staten voor de financiering van dergelijke projecten moeten zorgdragen.

Inmiddels bestaan er theoretische onderzoekprojecten van een omvang die buiten het normale bereik en de financiële mogelijkheden, van zelfs grote staten in de Gemeenschap, zijn gelegen, zoals b.v. onderzoekprojecten op het gebied van de opbouw van de materie.

Een dergelijk onderzoekcentrum is het Duitse Elektronen Synchrotron (DESY) te Hamburg. Hier wil men een nieuwe opslagring voor protonen en elektronen (HERA) bouwen, waardoor men nieuwe kennis over de structuur van de materie wil verkrijgen.

Dit project zal waarschijnlijk meer dan 1 miljard DM kosten.

Kan de Commissie mededelen

1. of zij bereid is haar standpunt dat zij theoretische onderzoekprojecten financieel niet steunt te herzien?
2. of zij samen met één of meer Lid-Staten eventueel tot financiële deelneming aan dit nieuwe onderzoekproject bereid is?

**Antwoord van de heer Brunner
namens de Commissie**

(17 oktober 1980)

Zoals de Commissie onlangs reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 973/80 ⁽¹⁾ van de heer Linkohr

⁽¹⁾ PB nr. C 288 van 6. 11. 1980, blz. 17.

heeft gememoreerd, is zij niet voornemens om binnen de Gemeenschap het initiatief te nemen tot het verrichten van fundamenteel onderzoek of om dit zelf te verrichten. De coördinatie van het basisonderzoek en het verlenen van steun aan omvangrijke projecten is voorts één van de doelstellingen en één van de bestaansredenen van de Europese Stichting voor de Wetenschap (ESW).

Gezien echter het belang van dit soort onderzoek voor de Gemeenschap en de belangrijke gevolgen ervan voor de wetenschappelijke en technische ontwikkeling, moet de Commissie wel belangstelling voor deze activiteiten blijven tonen. Daarom blijft zij de werkzaamheden van de Europese stichting voor de wetenschap op de voet volgen en verleent zij, wanneer dit nodig is, steun aan fundamenteel onderzoek in het kader van haar programma's voor energie, milieu, grondstoffen en radiobiologie . . .

Ten einde haar rol en haar actieradius op het gebied van het onderzoek opnieuw te evalueren, heeft de Commissie van 20 tot 22 oktober 1980 te Straatsburg een forumgesprek georganiseerd dat in het bijzonder ten doel had samen met vooraanstaande persoonlijkheden uit het Europese Parlement, regeringskringen, de wetenschapswereld, overheidsorganen en de industrie het onderwerp „Huidige mogelijkheden en nieuwe dimensies van een gemeenschappelijk onderzoekbeleid” te bestuderen. De resultaten van dit gesprek zouden ertoe moeten bijdragen de Commissie informatie te verschaffen over eventuele uitbreiding van haar initiatieven op het gebied van onderzoek en ontwikkeling.

